

Muiderheim

een (t)huis in Genemuiden

Op de koffie bij
dochter Henriëtte

Kakelende kippen
in de dierenweide

Piepers schillen
voor het avondeten

Voorwoord

Geachte lezer,

Voor u ligt het Muiderheim Magazine ter gelegenheid van de officiële opening van ons nieuwe pand op 4 september 2015. Het geeft u op beknopte wijze informatie over het leven in en rondom onze instelling. U krijgt onder andere een kijkje in de leefwereld van de bewoners en deelnemers.

Muiderheim is een woon- en werkvoorziening voor intensieve zorg en/of begeleiding. De instelling is vernoemd naar de locatie, de stad Genemuiden in de gemeente Zwartewaterland. Het woordje 'heim' associeert met warmte, veiligheid, een thuis. Muiderheim: een (t)huis in Genemuiden.

Vaak spreken we nog van het 'oude' en 'nieuwe' Muiderheim. De eerste vestiging startte op 11 oktober 2011 in tijdelijke witte units aan de Prins Clausstraat in Genemuiden. Eind 2014 zijn de zeventien bewoners verhuist naar het nieuwe pand aan de Krommesteeg; een verandering waar ze vol verwachting naar uitkeken. In januari 2015 hebben dertien nieuwe bewoners hun intrek genomen op Muiderheim.

Het belangrijkste doel van stichting Adullam is dat we op onze Genemuider instelling zorgvragers een omgeving willen bie-

den waar Gods Woord uitgangspunt is. Dat is de basis voor de mens- en zorgvisie van de organisatie, maar ook voor de praktijk van ons dagelijks handelen.

Het bezitten van een eigen woning is een voorrecht. Daar voelen we ons veilig, geborgen en daar rusten we uit. Muiderheim is echter ook een tijdelijk huis. We hebben voor ons zwerfziek hart en ons vermoeide lichaam echte veiligheid en ware rust nodig. Die is alleen te vinden bij de eeuwige God. De veiligste Toevlucht is er in het huis dat niet met handen is gemaakt. Die woning is alleen te verkrijgen in de weg van verzoening door voldoening. Dat te zoeken en te vinden, behelst Mozes' bede voor het volk van Israël: "De eeuwige God zij u een woning".

Deze bede uit Deuteronomium 33 vers 27a staat daarom ook op de gedenksteen die op 23 mei 2015 werd geplaatst door dominee D. Heemskerk, vicevoorzitter van de Raad van Toezicht. Dat de Heere het werk op Muiderheim nog zou willen zegenen, tot eer van zijn Naam! <

I. (Ingrid) Bruggink
coördinator instelling Muiderheim

Prikt u de datum?
Dan regelen wij de rest!

BEVERDAM, keurslager
W.c. Hogewal, Hogepad 1-40, Rijssen
Tel. (0548) 51 23 87
www.beverdham.keurslager.nl

Kooiker
installatie b.v.

- Elektrotechniek
- Datanetwerken
- Gas- en waterinstallaties
- Ventilatie en verwarming
- Duurzame energie, warmtepompen

Staphorst
0522-461552

www.kooikerinstallatie.nl

Lid van UNETO-VNI, INSTAL, NCF erkend, kiwa geaccrediteerd

TUINGEREEDSCHAP
VAN UITSTEKENDE KWALITEIT

Graven, onkruid verwijderen, vegen, harken, aanplanten, hout hakken of gewoon de tuinonderhouden. Talen Tools heeft eerste klas tuingereedschap voor ieder budget en elke tuin. Ons assortiment is verkrijgbaar bij tuincentra, bouwmarkten, DHZ-zaken en online webshops.

TALEN TOOLS

ambient

www.ambient.nl

ambient laminaat ambient tapijten ambient entree-matten
ambient vinyl ambient parket ambient PVC stroken ambient tapijt

Ambiant is onderdeel van: Cotap

Colofon

Muiderheim Magazine
september 2015

Muiderheim
Krommesteeg 2
8281 PV Genemuiden
088-2385555
www.adullamzorg.nl

Contactpersoon
Ingrid Bruggink
088-2385552

Redactie/eindredactie:
Corine Boone

Scribenten:
Ingrid Bruggink
Nienke Koekoek
Co Mateboer
Arjan van Ommeren
Ariane Westerlaken

Ontwerp:
Arjan Boone, www.arquero-bv.nl

Fotografie:
Arjan Boone

Met uitzondering van:
Cover foto Muiderheim: Co Mateboer
pag. 06: eigen foto's
pag. 08-09: foto's Muiderheim
pag. 14-15: Co Mateboer
pag. 20: foto's Muiderheim
pag. 21 onderaan: foto Muiderheim
pag. 22-23: foto's Muiderheim
pag. 24: foto Groothuis Bouwgroep

pag. 27: foto TR-Care
pag. 29: eigen foto Diny Stam
pag. 35 bovenaan: foto fam. Van Dal'sen
pag. 36: Peter Leenhouts
pag. 39: Familie Last
pag. 40: foto Tineke: Co Mateboer
pag. 41: eigen foto's
pag. 42: foto Muiderheim

Drukwerk:
Prestige, print & sign

pag. 16-17 Mannen van Muiderheim

pag. 32-33 Hart voor Muiderheim
Vrijwilligers aan het woord

pag. 35 Trots op tomaatrode bank
Hennieke heeft de „allermooiste” kamer

pag. 36
Zorg voor kostbare zielen

pag. 24
Bouw van een „uniek” project

pag. 39
Een preek na de koffie

pag 31
De vaart

pag 18/19
De Polle en De Pauwe

pag 12
Het Jacht

pag 37
De Sloep

pag 34
De Kaai

pag 40
Woongroep

pag 30
Het veer

inhoudsopgave

- 03 Voorwoord en colofon
- 06 Dhr. A. Prins en dhr. E. Evink
- 07 Zorg op maat
- 13 Medewerkers Anita en Annerieke
- 21 Een waardig (t)huis
- 25 Medewerkers Hennie en Henriët
- 26 De 'huismeester' van Muiderheim
- 27 Plafondtillift als handige hulp
- 28 Spil in het stagebeleid
- 29 Stagiair op Muiderheim
- 35 Trots op tomaatrode bank
- 38 Hechte relatie centraal
- 41 Beroepsblik op bewoners
- 42 Medewerker Nienke
- 42 Winkel De Parlevinker

Fotopagina's

pag 08-09
Wonen op
Muiderheim

pag 14-15
Vut
Gaellemun...

pag 20
van oud...

pag 22-23
...naar nieuw

Thuisgevoel staat centraal

tekst: Corine Boone

Als Raad van Bestuur van stichting Adullam is A. Prins uit Woudenberg dankbaar met de realisatie van de Genemuider instelling Muiderheim. „We kunnen veel bewoners een thuis bieden in de buurt van hun familie.“

Als instelling heeft Muiderheim een streepje voor op alle andere voorzieningen van Adullam. Het splinternieuwe gebouw is in alle opzichten up-to-date en is op de toekomst ingericht. Daarentegen beantwoordt de jongste voorziening aan de kenmerkende normen van Adullam: Muiderheim biedt Bijbels genormeerde zorg in een vertrouwde omgeving.

Compleet aanbod

Ruim vijf jaar geleden start de zoektocht naar een nieuwe zorglocatie in het noorden van Nederland. Die actie komt voort uit het beleid van Adullam om in de verschillende regio's van het land een compleet zorgaanbod te bieden aan de zorgvragers uit de achterban, waaronder mensen met een hoge zorgindicatie. Genemuiden, stad in de gemeente Zwartewaterland, komt als beste locatie uit de bus om nieuwbouw te realiseren.

Prins kijkt terug op een vlot verloop van het bouwproces. Met de nieuwbouw van Muiderheim heeft Adullam volgens hem een nieuw thuis voor bewoners gecreëerd. „Het thuisgevoel staat centraal bij onze instellingen. Dat zie je op Muiderheim concreet aan de ruime gemeenschappelijke woonkamers waar begeleiders en bewoners gezamenlijk koffiedrinken en

eten. Daarnaast kunnen bewoners ook visite ontvangen in hun eigen kamer.“

Verantwoordelijkheid

De reacties van familieleden van bewoners geven volgens Prins aan dat Muiderheim als instelling van Adullam in een grote behoefte voorziet. „Zij kiezen voor onze stichting vanwege de identiteit die aan de zorg ten grondslag ligt en de vertrouwde en herkenbare leefomgeving. Gods Woord is onze basis. Dat komt tot uiting in het wonen en werken, maar ook in de besteding van vrije tijd.“

Prins bezoekt de Genemuider instelling jaarlijks. Als Raad van Bestuur voert hij gesprekken met de coördinator instelling, medewerkers en bewoners. Hij ervaart het als waardevolle momenten. „Tijdens die bezoeken hoor en zie ik wat er leeft op de locatie. Uiteindelijk geeft het team gestalte aan het beleid dat wij maken. Andersom zie ik dat het personeel de bezoeken en interesse waardeert.“

Prins benadrukt de verantwoordelijke taak die er op de schouders van de medewerkers ligt. „Ouders besteden de zorg voor hun kind uit aan hen. Zij hebben in dat opzicht dus een grote verantwoordelijkheid. Een ouder vertrouwde mij laatst toe: „Ik ben zo blij dat mijn kind een plek bij Adullam heeft. Ik kan haar daar in vertrouwen achterlaten.“ Daar gaat het om.“

„Ouders laten hun kind in vertrouwen achter“

Evink: Inzet van achterban is groot

tekst: Corine Boone

E. Evink uit Oosterwolde is zowel lid van de Raad van Toezicht van stichting Adullam als contactpersoon voor instelling Muiderheim.

Als lid van de Raad van Toezicht houdt Evink onder andere toezicht op de uitvoering van de beleidsplannen van de Raad van Bestuur. Zijn specifieke taak is het bewaken van de identiteit van Adullam. Ook is hij vanuit de raad contactpersoon richting Muiderheim. Evink organiseert drie keer per jaar contactdagen van Adullam; die vinden in verschillende gemeenten plaats.

De Veluwnaar heeft bijna aan de wieg gestaan van Adullam; hij zet zich ruim 28 jaar voor de stichting in. „Ik herinner me dat er vroeger op veel plekken collectebusjes stonden waar mensen dubbeltjes instopten. En een veekoopman verkocht bijvoorbeeld kaarten aan zijn klanten. Zo werd er gespaard voor Adullam.“

De grote betrokkenheid verwondert Evink. „In geen enkele andere bestuurlijke functie heb ik zo'n grote inzet gezien als die van de achterban van Adullam.“

Hij ervaart zijn werkzaamheden voor de locatie Muiderheim als dankbaar werk. „Als raad zijn we blij dat de instelling gerealiseerd is. Veel bewoners mogen het als een thuis ervaren. Als lid van de Raad van Toezicht hoop ik dat het personeel een middel mag zijn om hen te vertellen dat er een wonder in hun leven moet plaatsvinden bij God vandaan. Muiderheim zal als huis niet blijvend zijn, maar de Heere zegt in Johannes 14 vers 2 tot Zijn discipelen: „In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.“ Die woningen worden nooit afgebroken, maar blijven tot in eeuwigheid.“

Zorg op maat

tekst: Ingrid Bruggink

Wie wonen en werken op Muiderheim? En hoe ziet het zorgaanbod voor de bewoners eruit?

Muiderheim is een woon- en werkvoorziening voor intensieve zorg en/of begeleiding. De intramurale woonvoorziening (dag- en nachtbegeleiding) biedt plaats aan dertig bewoners en in het ernaast gelegen activiteitencentrum kunnen evenveel deelnemers met een lichamelijke en/of verstandelijke handicap terecht. Het accent ligt op de 24-uursbegeleiding en volledige verzorging. Vanuit onze visie werken we aan herstel en behoud van het gewone leven van onze bewoners. Op basis van de ondersteuningsrelatie nemen bewoners samen met de begeleiders deel aan een betekenisvol dagprogramma.

Wonen in de Haven

Woongebouw de Haven kenmerkt zich door zeven subgroepen die worden bewoond door vier of vijf bewoners. Per groep is er een gezamenlijke huiskamer en iedere bewoner heeft een eigen zit- en slaapkamer die door henzelf is ingericht.

Het kunnen beschikken over een eigen ruimte en sanitaire voorzieningen geeft meer rust en privacy binnen Muiderheim. Elke kamer heeft een zogenaamd 'zuster-oproepsysteem'; de bewoner kan als het nodig is een begeleider oproepen. Het karakter van de zorg, begeleiding en ondersteuning is veelzijdig en persoonlijk, afgestemd op de behoefte en zorgvraag van de bewoner. Op uiteenlopende manieren wordt antwoord gegeven op de afzonderlijke hulpvragen en er wordt altijd gekeken naar mogelijkheden. De relatie en dialoog met de bewoner en de betrokkenen van de bewoner staan hierbij centraal.

De zeven groepen zijn verdeeld over de drie etages van het woongebouw van Muiderheim:

- **Begane grond:** De Roef, De Rede en Het Ruim.
- **Eerste etage:** De Polle en De Pauwe.
- **Tweede etage:** De Kombuis en De Kajuit.

De woongroepen zijn gevarieerd samengesteld.

- Er zijn actieve woongroepen waar (jong)volwassenen

wonen. Van belang op deze groepen is een duidelijk en ingevuld dagprogramma. Hier vindt afwisseling plaats tussen het hebben van een veilige woonplek en het van daaruit deel kunnen nemen aan de maatschappij.

- Op de woongroepen met ouder wordende cliënten is de zorg meer gericht op behoud van vaardigheden. Naast het bieden van rust worden er alledaagse activiteiten aangeboden op het terrein.

Dagactiviteiten op De Werf

Een groot deel van de dagactiviteiten voor de bewoners van Muiderheim vindt plaats in dagactiviteitencentrum De Werf. De deelnemende cliënten hebben een intensieve zorg- en/of begeleidingsvraag.

Er zijn twee huiskamergroepen en vijf werkgroepen. Elke deelnemer heeft een individueel activiteitenprogramma, waarbij een duidelijke scheiding wordt gemaakt tussen wonen en werken.

Het activiteitengebouw kenmerkt zich door een combinatie van groepsruimten en werkruimten. We richten ons op cliënten met de volgende activiteitenvragen:

- **Belevingsgerichte/sensopathische activiteiten**
Deze activiteiten zijn vooral gericht op de zintuiglijke beleving; horen, zien, proeven, voelen, ruiken. Voorbeelden: snoezelen, massage, creatieve activiteiten, natuurbeleving, wateractiviteiten, muziek en bewegen.
- **Arbeidsgerichte activiteiten**
Deze activiteiten zijn gericht op het arbeidsproces, niet het product maar het proces ernaartoe staat centraal. Voorbeelden: huishoudelijke taken (bijv. het verzorgen van de was voor de woonlocatie, bakken, tafeldekken, schoonmaakwerk), de postverspreiding naar de nabij gelegen woningen, diervoorzorging, tuinonderhoud, kluswerkzaamheden (oud ijzer verzamelen) en administratieve werkzaamheden.
- **Ontwikkelingsgerichte activiteiten**
Naast deze activiteitengroepen is er een aparte groep voor jongeren tussen de 12 en 20 jaar. Deze jongeren krijgen ontwikkelingsgerichte activiteiten aangeboden en/of zij worden voorbereid op arbeidsmatige werkzaamheden.

Wonen op Muiderheim

Zegen in de zorg

tekst: Corine Boone

Ingespannen knipt bewoner Henriëtte van der Kamp uit Genemuiden gekleurde lintjes op maat. Tot ze ineens haar ouders ontwaart. Ze laat haar werk direct in de steek. Haar ogen stralen, een grote glimlach verschijnt op haar gezicht.

De 25-jarige Henriëtte woont sinds januari op Muiderheim. Op zichzelf, zoals zij het noemt. Een langgekoesterde wens ging daarmee in vervulling, al is ze stiekem best blij dat haar vader en moeder op nog geen kilometer van de instelling wonen. Een bezoekje is zo gefixt. Ook ouders Henk en Trijntje van der Kamp zijn blij met het thuis van hun dochter. Zeker na de kwart eeuw die als een rollercoaster voorbij ging.

Zuurstofgebrek

Op 13 september 1989 krijgen Henk en Trijntje een dochter: Henriëtte. Haar start is verre van eenvoudig: Henriëtte wordt geboren na een zwangerschap van 28 weken en weegt maar één kilo. Ze is toegewezen op de couveuse in het ziekenhuis in Zwolle.

Na twee weken wordt Henriëtte naar het Martini Ziekenhuis in Groningen gebracht. Daar wordt ze geopereerd aan de verbinding tussen haar hart en longen.

Het verblijf in het ziekenhuis krijgt desastreuze gevolgen. De kleine Henriëtte krijgt zuurstofgebrek waardoor ze een hersen-

beschadiging oploopt.

De impact is niet direct te duiden. Als Henriëtte na drie maanden uit het ziekenhuis ontslagen wordt, zijn Henk en Trijntje blij. De vreugde slaat echter snel om in bezorgdheid en onzekerheid. „Het begon toen eigenlijk allemaal pas“, constateert Trijntje. „Henriëtte hilde vrijwel constant. Ze kon niet goed slikken en dronk zeer moeizaam. Ook raakte ze in paniek van geluiden. Het was tobben; een heel moeilijke tijd.“

Vanwege haar vroeggeboorte staat Henriëtte nog onder controle bij de kinderarts in Zwolle. Die adviseert onder meer fysiotherapie. Daarnaast steekt Trijntje veel energie in het stimuleren van de ontwikkeling van haar dochter.

De situatie verbetert echter niet. Henk haalt vragend zijn schouders op. „Wat er precies aan de hand was, wisten we niet. Ze ontwikkelde niet zoals een gemiddeld kind. Toen Henriëtte drie jaar werd, kregen we van de neuroloog te horen dat ze nooit zou kunnen lopen. Dat kwam hard aan. Je weet dan zeker dat je kind gehandicapt is.“

Vrolijke meid

Intussen groeit het gezin van de familie Van der Kamp. Henk en Trijntje krijgen nog vier zoons: Jannes, Hugo, Arjan en Willian. De volledige verzorging van Henriëtte wordt te zwaar voor Trijntje. Vanaf haar derde jaar gaat Henriëtte een paar morgens per week naar het Zwolse revalidatiecentrum De Vogelweide. Ook volgt ze daar alle benodigde therapieën.

„Toen hoopten we dat ze toch zou gaan praten“, herinnert Henk zich. „En gelukkig, vanaf een jaar of vier ging ze dat steeds meer doen. Toen ze zes werd, zat ze zoveel beter in haar vel. Vanaf dat moment werd onze Jet zoals ze nu is: een vrolijke, stralende meid.“

Diverse testen verschaffen meer duidelijkheid. Henriëtte is

Henriëtte: „Pap, ik ga op Muiderheim wonen“

spastisch en verstandelijk beperkt. Een onderzoek op vijftienjarige leeftijd wijst uit dat ze op het niveau van een vijfjarige functioneert. „Tja, hoe moet je dat zien“, peinst Henk. „Lezen en schrijven zit er niet in. Ze leert basiszaken door herhaling en ze gebruikt pictogrammen. Ze kan bijvoorbeeld nu een beetje klokkijken. Toch kan ze dingen zeggen die ons allemaal verbazen. „Hoe kun je dat nou doen“, zegt ze dan bijvoorbeeld tegen haar broers.“

Al kan Henriëtte bepaalde dingen niet, ze heeft een ijzeren wil. Die eigenschap is in haar voordeel, volgens haar ouders. Door haar uitdaging te bieden, blijft ze actief en gericht op haar omgeving.

Op zichzelf

Henriëttes leven is aanvankelijk een aaneenschakeling van ziekenhuisopnamen en therapieën. Ook krijgt ze medicatie voor epilepsieaanvallen.

Op achtjarige leeftijd gaat ze naar De Twijn, een speciale basisschool in Zwolle voor zeer moeilijk lerende kinderen. Thuis wordt ze volledig verzorgd door haar ouders. Als Henriëtte zestien is, ligt het gewicht van de zorg voor een periode bij Henk. Zijn vrouw wordt getroffen door een hersenbloeding. Op haar twintigste is Henriëttes schoolperiode voorbij. Haar ouders kiezen weloverwogen voor dagactiviteitencentrum Horstheim, de Staphorster instelling van Adullam. De reformatische identiteit sluit aan bij hun eigen geloofsovertuiging en de sfeer spreekt hen aan.

Voor Henriëtte verloopt de overgang opvallend soepel. Ze vindt snel haar draai in Staphorst. Toch blijft er iets knagen bij de opgewekte twintiger. Ze wil op zichzelf wonen.

Trijntje ziet dat minder zitten dan haar dochter. „Toen onze oudste zoon de deur uitging, zei ze: „Ik ben toch de oudste? Dan moet ik toch als eerste op mezelf wonen?“ Het was haar ideaal. Tegen haar broers verzuchtte ze regelmatig: „Pfff. . . Ik zal blij zijn als ik op mezelf zit.“ En ik dacht: hoe moet dat gaan?! Jet is erg gesteld op structuur en heeft moeite met veranderingen.“

Henk lacht en schudt zijn hoofd. „Ze is een eigenwijze dropneus. Toen bekend werd dat Muiderheim gebouwd zou worden, zei ze: „Pap, ik ga in het nieuwe pand wonen.“ En na drie maanden: „Pap, je moet het regelen hoor, anders zit het vol.“ Trijntje en ik zeiden toen tegen elkaar: „Kunnen we het mooier bedenken? Ze woont dan maar achthonderd meter bij ons vandaan in een vertrouwde omgeving.“ Toen ging het balletje rollen en kreeg Jet haar zin.“

Op de koffie

Met de verhuizing naar Muiderheim woont en werkt Henriëtte op één plaats. Een groot voordeel, vinden haar ouders. Dat hun dochter niet meer thuiswoont, is wennen. Ze moeten de zorg uit handen geven. En dat viel in eerste instantie niet mee, bekent Trijntje. „Je denkt toch dat je er als ouders het beste voor je kind kan zijn.“ Henk knikt. „We zorgden dag en nacht voor haar en deden dat op onze eigen manier. Daar was Jet aan gewend. „Pap, wij zijn een team, hè“, zei ze vaak. Nu zijn verschillende begeleiders voor haar verantwoordelijk.“ Elk dinsdagmiddag rijdt Henriëtte in haar rolstoel naar haar ouders. Daar eet ze. Logeren is geen optie. „Dat wil ze zelf niet“,

legt Henk uit. „Ze is bang dat ze het zichzelf dan te moeilijk maakt en misschien heimwee krijgt.“ Hij grijnst. „Je zult zien: straks moeten we nog vragen of we bij haar op de koffie mogen komen.“

Belijdenis

Een intensieve zorgperiode ligt achter Henk en Trijntje. Eén die hen dichtbij elkaar heeft gebracht. Om de rust in hun gezin te waarborgen, hebben ze de zorg voor hun oudste altijd samen opgepakt.

Aanvankelijk dachten de twee dat ze na de verhuizing van Henriëtte in een gat zouden vallen. Dat is niet het geval, ervaart Henk. „Je bent minder aan vaste tijden gebonden, dat geeft ook vrijheid. De zorg voor Henriëtte ging altijd voor, het was een soort overleven. Ik voel nu wel hoe groot die belasting is geweest. We waren heel blij toen ze na een jaar of zes opbloeide en we een vrolijke meid met een gulle lach zagen. Daardoor konden we het aan.“

Het betekent niet dat het echtpaar geen ‘waaroms’ heeft.

„Natuurlijk wel“, klinkt Trijntje bedachtzaam. „Alleen hadden we weinig tijd om er echt bij stil te staan. We wisten niet anders dan dat ons leven er zo uitzag en we leefden bij de dag. En onze zoons hadden ook de nodige aandacht nodig.“

De familie Van der Kamp kreeg veel steun vanuit hun kerkelijke gemeente. Bovenal ervoeren ze de hulp van God als een zegen in de zorg. „De komst van Henriëtte heeft ons in een bepaald opzicht ook verrijkt“, ervaart Trijntje. „Ze heeft ons misschien wel voor veel bewaard. Jet is zelf ook veel bezig met Bijbelverhalen. Ze heeft aangepaste catechisatie gevolgd en daarna belijdenis afgelegd.“

Even is Trijntje stil. „Ze kan soms zo ineens iets bijzonders zeggen, dat maakt jaloers. Als ik zie hoe zij God liefheeft boven alles en haar naaste als zichzelf, raakt me dat. We praten met haar over de Heere Jezus. Daar gaat het om. Meer hoeft het niet te wezen.“

„We praten met haar over de Heere Jezus“

tekst: Corine Boone

Het Jacht

Elke vrijdag is het 'cake-dag' op Muiderheim. **Johan Hulst** bakt een heerlijk exemplaar. Pictogrammen geven de juiste volgorde aan. Tussendoor rust hij graag even uit in zijn favoriete stoel. **Lucette van de Zande** is druk met de was. Ze vouwt het liefst handdoeken op; dat gaat sneller dan die ingewikkelde schorten. **Henriëtte van der Kamp** maakt graag cadeautjes; ze knipt lintjes voor een pampertaart. Voorzichtig snijdt **Erik de Boer** appels voor de cake in minustukjes. Eigenlijk werkt hij het liefst buiten; elke week maakt hij het konijnenhok schoon. <

Glimlach als cadeau

tekst: Corine Boone

Ze was jarenlang doktersassistente. Die werkervaring komt Anita Beens uit Genemuiden goed van pas in haar baan als medewerker woonbegeleider op De Polle en De Kombuis.

Anita voelt zich als een vis in het water op Muiderheim. Sinds 2012 werkt ze er op de woongroepen.

Vier dagen per week draait ze afwisselend ochtend- en avonddiensten. De dag start met het wekken van de bewoners en de dagelijkse verzorging. Samen met een zorgassistent zorgt Anita ervoor dat elke bewoner ontbijt. Om half tien draagt ze hen over aan de dagbesteding.

Een avonddienst begint om kwart voor vier en eindigt rond half elf. „We drinken wat met de bewoners en ik zorg dat ze om vijf uur kunnen eten. Vervolgens is het douchen, koffiedrinken, spelletjes doen en bedklaar maken”, somt Anita op.

Haar werk geeft de voormalig doktersassistente voldoening. „Het persoonlijke contact maakt het bijzonder. Op De Kombuis reageren ze soms met „Yes!” als ze horen dat ik weer kom werken. Op De Polle verloopt het contact anders, omdat er veel nadruk op de zorg ligt. Maar het zit in kleine dingen; een glimlach vind ik al een cadeau.”

Vanwege haar vorige baan is Anita lid van de medische commissie van Muiderheim. „Ik let bijvoorbeeld op de houdbaarheidsdata van medicatie, ik zorg dat de medicijnkasten op orde zijn en heb veel contact met de huisarts en apotheek. Daarnaast volg ik een cursus wondzorg. Die verantwoordelijkheden geven het werk ook uitdaging.” Een andere uitdaging was de verhuizing naar het nieuwe pand. Anita was vooral benieuwd hoe de bewoners zich zouden voelen in de nieuwbouw. „Gelukkig sloeg iedereen zich er goed doorheen. En door bijvoorbeeld de komst van plafondtilliften en douchebrancards zijn we er erg op vooruitgegaan.” <

Een ei bij de lunch

tekst: Corine Boone

Waar ze de bewoners van De Pauwe en De Kajuit blij mee maakt? „Met een vers eitje bij de lunch”, weet medewerker woonbegeleider Annerieke Slingerland uit Genemuiden.

Ze is enthousiast, zorgzaam en houdt van uitdaging. Annerieke heeft alle ingrediënten in huis voor haar functie op Muiderheim. Ze gaat elke dag met plezier naar de Krommesteeg; „Vijf minuutjes fietsen maar, héerlijk!” Muiderheim is bekend terrein voor de 22-jarige. Ze liep er stage, werd oproepkracht en werkt nu als fulltime medewerker woonbegeleider. „De huiselijke sfeer spreekt me erg aan. En het is fijn om in een vertrouwde omgeving te werken, ook qua identiteit.”

Voor Annerieke stond al heel vroeg vast dat ze in de gehandicaptenzorg wilde werken. „Het mooie aan dit werk is dat geen dag hetzelfde is. Het gedrag van de bewoners wisselt en je kunt variëren in wat je hen aanbiedt. Laatst heb ik met gekleurde pionnen een parcours uitgezet op het dakterras; een bewoner die zelf in haar rolstoel kan rijden, kon zo heerlijk buiten zijn.”

Annerieke gebruikte het ruime dakterras laatst opnieuw. Op een warme zomermiddag plaatste ze er een zwembadje voor een bewoner. Terwijl die zich vermaakt in het water, sprint de woonbegeleidster even naar De Pauwe. Plotseling breekt er een bui los. „De bewoner bleef gewoon zitten”, lacht Annerieke. „Ik heb haar er in de stromende regen uitgehaald.”

Eén van de mooiste terugkerende momenten vindt Annerieke het ochtendritueel op de groep. „Ik geniet ervan om de bewoners er netjes uit te laten zien; kleren aan, de haren netjes, een lekker luchtje op, klaar om aan de slag te gaan.”

Ook koestert ze de onverwachte gouden momentjes. „Soms bak ik een lekker eitje voor bij het eten. „Lekker”, zei een bewoner pas. Dat deed me echt goed.” <

Lucette

Johan

Erik

Henriëtte

Uut Gællemuun...

tekst: Co Mateboer

Het Varkensgat

Elke Muiderheimer kent het Varkensgat. Het is het meer-tje achter het zwembad en ligt praktisch naast het oude Muiderheim. Het meer is jaren geleden uitgebaggerd en is daarom erg diep. Een aardige bijzonderheid is dat bij het graven van dit gat een dijbeen van een mammoet is gevonden. Stelt u zich voor: eeuwen geleden stormde een kudde mammoeten stampend door de beemden van Mastenbroek, misschien wel achtervolgd door Genemuider jagers. Inderdaad niet voor te stellen. Evenmin als die jagers konden bedenken dat er nu een gebouw als Muiderheim staat. <

Verboden te roken

In 1868 is Genemuiden half afgebrand. Dat kwam niet alleen door de vele rieten daken, maar ook door de vele hooibergen die langs de Achterweg stonden. Het gemeentebestuur heeft toen een verordening ingesteld dat het verboden was om op de Achterweg te roken. Overal werden bordjes opgehangen. Uniek in Nederland. Het verbod is nog steeds van kracht. <

De Polle

Eén van de woongroepen op Muiderheim heet: De Polle. "Pol" betekent "droog gedeelte". Het is de naam van een boerderij die op een terp staat, hemelsbreed op zo'n 500 meter afstand van Muiderheim. De heer Prins, die als tuin-vrijwilliger op Muiderheim werkzaam is, was de laatste "Polleboer". De terp stamt uit de 14e of 15e eeuw en is daarmee één van de oudste nederzettingen van Mastenbroek. Op korte afstand van de terp ligt het riviertje De Wetering. Tussen De Polle en De Wetering lag vroeger een belangrijke verkeersroute naar Zwolle en Kampen: het jaagpad voor de trekschuit... <

De Pauw

Op de hoek van de Nijstad en Westerkaaï, in het hartje van Genemuiden, stond logement De Pauw. Dit oudste huis van Genemuiden werd in februari 1961 afgebroken en op die plek werd een nieuw winkelpand neergezet. Op dit ogenblik wordt dat pand vervangen door nieuwbouw van een kantoor met appartementen.

Wanneer De Pauw gebouwd is, is onbekend. Het overleefde de rampen die Genemuiden troffen, zoals branden en stormvloed. In de winter van 1825 werd Genemuiden overstroomd. In de gelagkamer van het logement stond het water meer dan een meter hoog... <

De Stadskoeweide

Het perceel grond waarop Muiderheim gebouwd is, heeft als veldnaam Stadskoeweide. Het is de strook langs de brede sloot achter de Prins Clausstraat. Daarnaast, tussen de sloten, is het Messesstukken. Daarachter 't Mergertien en de laatste twee stukken weiland tegen de Randweg aan zijn de Schele Brink en De Put. Hoe bedenken de ouden het... <

Mastenbroek

De polder Mastenbroek, waarin Muiderheim ligt, is één van de oudste bedijkingen van Nederland. Ze wordt aan alle kanten ingesloten door water. Het Zwarte Water in het noorden en oosten, aan de zuidkant de IJssel en westelijk ligt het Zwarte Meer. Getuige de vele kolken, die wijzen op dijkdoorbraken, heeft Mastenbroek vroeger veel overstromingen gekend... <

De krib naar Kraggenburg

Het Zwarte Water mondde vroeger uit in de Zuiderzee. Aan de kust groeiden enorme biesvelden, die Genemuiden haar bestaan gaven. Het was de grondstof voor de mattenindustrie. Het Zwarte Water was de voornaamste verbindingsweg van Zwolle en Twente met de Randstad. Om te voorkomen dat het Zwarte Water zou verzanden, heeft men in 1848 een 5 kilometer lange strekdam in de Zuiderzee gelegd. Aan het eind was het huis van de bakenmeester, Kraggenburg. Een gedeelte van deze krib bestaat nog. Als herinnering aan het verleden... <

De Kaai

Daarmee wordt de Westerkade bedoeld. De andere kant van de haven, de Oosterkaai, wordt "de Overkaante" genoemd. Aan de Westerkade woonden de gegoede boeren. Als je vroeger aan "De Kaai" woonde, had je het gemaakt, dan woonde je op stand. De notaris en burgemeester woonden aan het begin, het dichtst bij de Blokhuisweg, oftewel "Aermuusdiek". Tussen het huis van de notaris en de burgemeester was een ondiepe sloot, die waarschijnlijk deel heeft uitgemaakt van de slotgracht van het Blokhuis, het kasteel van Genemuiden... <

Het veer

Hoelang het veer van Genemuiden bestaat, is niet te achterhalen. In 1347 werd het al in de analen genoemd. De geschiedenis is omweven met ongelukken, stormweer en ijsgang. Tijdens de storm van 1825 werd het water zo hoog opgestuwd dat de veerman zich in veiligheid moest brengen op de zolder van het veerhuis. In de laatste honderd jaar is de veerpont twee keer gezonken. Ach, er zou een boek over de pont te schrijven zijn, maar het mooiste is om op een zomeravond op een bankje bij het water te gaan zitten en naar de overvarende pont te kijken... <

Mannen van Muiderheim

tekst: Corine Boone

Mannen zijn in de minderheid op Muiderheim. En dat mag best veranderen, volgens begeleiders Harry, Bart en Henrico.

Harry Dekker (49), IJsselmuiden

Welke functie heb je op Muiderheim?

„Ik ben fulltime activiteitenbegeleider op jongensgroep De Kaai. We maken creatieve werkstukken en doen aan participatiewerk, zoals folderen en afval prikken. Ook werken we voor bedrijven, dat zijn de arbeidsmatige werkzaamheden als vloermatten stickeren en presentatiemappen voor bedrijven samenstellen.”

Hoe lang werk je in de zorg?

„Ruim vijf jaar. Daarvoor was ik twintig jaar lang postbode. Ik zocht een nieuwe uitdaging en een assessment wees uit dat mijn hart bij de zorg ligt. Ik solliciteerde als activiteitenbegeleider op Horstheim in Staphorst en werd aangenomen. Ik werkte vier dagen en volgde één dag per week de opleiding sociaal pedagogisch werk.

In twee jaar haalde ik mijn diploma.

Na vijf jaar stopte mijn baan, omdat er minder deelnemers kwamen. Gelukkig kon ik vanaf januari dit jaar op Muiderheim terecht.”

Hoe bevalt de switch van beroep?

„Heel goed! Ik ben een praktijkmens en vind het geweldig om met de jongens aan de slag te gaan. Wat is er mooier als begeleider om deelnemers handenwrijvend binnen te zien komen, omdat ze zin hebben om aan het werk te gaan? Die arbeidsvreugde is het belangrijkste. Daarnaast levert hun werk voor bedrijven ook nog iets op; met het geld dat ze verdienen hebben we bijvoorbeeld een hogedrukspuit, een bladblazer en een bosmaaier aangeschaft.

Mijn enthousiasme komt me goed van pas in dit werk en ik ben altijd in voor een grapje. „Hij spoort niet, die Harry”, zegt bewoner Kees dan. Als ik naar huis fiets, denk ik: Wat hebben ze weer een fijne dag gehad. En ik ook.”

Wat geeft meerwaarde aan je werk?

„Ik vind de dagopening het mooiste moment van de dag. Steeds weer sta ik versteld van wat onze bewoners vanuit

Gods Woord weten. Dat beschaamt me. Als ik een deel van een psalmregel noem, vullen ze die aan. Ik zeg wel eens tegen de jongens: „De koning en de koningin zijn heel knappe en belangrijke mensen. Wat zou het een wonder zijn als ze een nieuw hart mogen krijgen. En jullie ook. Dan zijn Gods kinderen in de hemel allemaal gelijk. Of je nu een zware beperking hebt, of de koning van Nederland bent.” Die gedachte ontroert me.”

Heeft de zorg mannen nodig?

„Absoluut. Op Muiderheim zijn er gelukkig ook meer mannen aangenomen. Een goede mix van vrouwen en mannen is belangrijk. Vrouwen kijken vaak meer naar elkaar en kletsen over allerlei vrouwendingen, terwijl mannen meestal meer to the point zijn en buiten hun eigen wereldje kijken. Ik heb m'n draai in de zorg gevonden en zit op Muiderheim helemaal op m'n plek.”

Bart Koers (22), IJsselmuiden

Wat doe jij op Muiderheim?

„Sinds januari werk ik als medewerker woonbegeleider op Muiderheim. Dat betekent dat ik bewoners op gedragsintensieve groepen door de dag heen begeleid met een stijl die past bij hun behoeften. Structuur en duidelijkheid zijn heel belangrijk.”

Waarom koos je voor de stichting Adullam?

„Ik heb de opleiding verpleegkunde aan het Hoornbeek College in Kampen gevolgd en heb altijd al een klik met de doelgroep van Adullam gehad. Ik heb het erg naar mijn zin op Muiderheim. Ook omdat de mensvisie van de instelling overeenkomt met mijn eigen identiteit.”

Wat drijft jou om dit werk te doen?

„Ik zorg graag voor mensen en vind het bijzonder als ik eraan bij kan dragen dat de bewoners zich thuisvoelen en veiligheid ervaren. Op de woongroepen maak ik bijzondere momenten mee. Ik sprak laatst een bewoner die ziek was geworden. In dat gesprek kwam naar voren dat de Heere alleen genezing kan geven. Daar heeft de bewoner toen om gebeden. Later die dag gaf hij aan dat de pijn en misselijkheid weg waren. Ik gaf aan dat ik dat heel fijn vond. De bewoner zei toen: „Hier moet ik eerst de Heere voor danken.” Ook maken we grappige dingen mee. Het valt de bewoners bijvoorbeeld vaak als eerste op wanneer je je haar geknipt hebt.”

Zouden meer mannen voor de zorg moeten kiezen?

„In de zorg werken over het algemeen minder mannen dan vrouwen, maar de meeste vrouwen vinden het fijn als ze mannelijke collega's hebben. Mannen denken toch vaak wat nuchterder, en daar zijn vrouwen af en toe wel mee geholpen! Ook hebben ze soms meer overwicht en hun lichaamskracht is over het algemeen iets groter. Ik kan het werken bij een instelling als Muiderheim in elk geval aanbevelen. Het betekent niet dat mijn werk altijd gemakkelijk is. Soms krijg je het gevoel dat je het niet alleen aankunt. Het mooie is dat je altijd terug kunt vallen op collega's.”

Henrico Arends (18), Genemuiden

Hoe kwam je bij Muiderheim terecht?

„Ik volg de opleiding sociaal agogisch werk en was eerst stagiair vanuit het Hoornbeek College in Kampen. Daarna vroegen ze of ik als vakantiekracht op de huiskamer groepen wilde werken. Ik hoop na het Hoornbeek nog de opleiding hbo-v of sph te gaan volgen.”

Hoe ziet een gemiddelde werkdag eruit?

„Na de dagopening drinken we koffie. Daarna gaan we educatieve activiteiten doen met de bewoners en naar de snoezelruimte. Vervolgens zorgen we dat iedereen zijn of haar medicijnen krijgt en gaan we eten. Dan is er de dagelijkse verzorging. 's Middags krijgen ze fris, fruit en koffie. Om vier uur gaan de bewoners weer naar hun woning. Tussendoor houden we ook de rapportage bij.”

Wat maakt jouw werk bijzonder?

„Het mooiste vind ik het contact met de bewoners; als ik zie dat ze genieten. Toen ik na mijn stage een keer kwam koffie drinken, waren sommigen me vergeten. Tijdens mijn vakantiewerk was de klik er gelijk weer. Ook vind ik het een uitdaging om een zo zinvol mogelijke dagbesteding te organiseren. Daarvoor is echt contact belangrijk. Door het omgaan met de bewoners is mijn algemene sociale omgang ook verbeterd.”

Wat zijn lastige kanten?

„Het verschonen vond ik eerst best even slikken. En als bewoners pijn hebben, vind ik dat moeilijk, want je staat vaak machteloos. Ik kan er wel beter mee omgaan dan eerst en kan het ook loslaten na werktijd. Doordat er zoveel moet gebeuren op een dag vergeet je weleens iets. Laatst kwam een bewoner zelf van het toilet; ik was te laat om hem op halen.”

Hoe bevalt het nieuwe pand?

„In mijn stageperiode heb ik zestien weken in de units gewerkt. Het nieuwe pand is erg mooi en veel praktischer. Alles werkt en je hebt alles bij de hand.”

tekst: Corine Boone

Hendrik

De Polle en De Pauwe

Het is koffietijd op de huiskamergroepen. **Anne Zijlstra** schuift zijn puzzel aan de kant. Hij kijkt naar de kunsten van **Jouke Schra**; die heeft zijn middagdutje net achter de rug en is druk met zijn favoriete ballenboog.

De bewoners maken zelf iets lekker voor bij de koffie: koekjes in allerlei vormen. Nog even en ze kunnen de oven in. **Cor Kasper** versiert het deeg met kleurige mini-sterretjes. Nichtje Bernadette helpt hem.

De achtergrondmuziek wordt verzorgd door **Harm Rozendaal**. Hij oefent op de grote, houten xylofoon. Daarna is **Peter Regterschot** aan de beurt. De klanken toveren een grote glimlach op zijn gezicht.

Op de achtergrond verblijven **Lijsje Roo** en **Geesje Brinkman**. Geesje ontfermt zich over een volle mand was. Daarna pakt ze haar haakwerkje weer op.

Rein van Enk komt net binnen; zijn zus brengt hem terug na een mooie wandeltocht. Oudste bewoner **Hendrik Netjes** was ook buiten. Hij glundert. Eén van de konijnen heeft een poos bij hem op schoot gezeten. En hij vond zojuist een ei in het kippenhok. <

Harm

Lijsje

Geesje

Rein

Peter

Cor

Jouke

Anne

van oud...

Een waardig (t)huis

tekst Arjan van Ommeren

Als regiomanager was ik betrokken bij het bedenken, ontwerpen en bouwen van Muiderheim. Binnen vijf jaar hebben we een waardig (t)huis kunnen realiseren.

In 2010 was één van de belangrijkste doeleinden van stichting Adullam om een woonvoorziening voor intensieve zorg in de regio Noordoost-Nederland te realiseren. Er was sprake van een lange wachtlijst voor deze zorg binnen Adullam.

Als regiomanager ben ik blij dat we binnen vijf jaar het plan hebben kunnen verwezenlijken. Muiderheim is een woonvoorziening waar waarde(n)volle zorg en begeleiding geboden mag worden op grond van Gods Woord en de belijdenisgeschriften.

Het is vanaf het begin de bedoeling geweest om een waardig huis te bouwen. Een thuis waar mensen met een verstandelijke beperking en mensen die intensieve zorg en begeleiding nodig hebben een heel groot gedeelte van hun leven wonen en werken op één plaats.

Drie gebouwen

Muiderheim is opgedeeld in drie gebouwen. Die opbouw heeft alles te maken met de doeleinden van de verschillende vertrekken.

1. De entree is in het **ontvangst- en behandelgebouw**. Het gebouw bevat behandelruimten en vertrekken voor het personeel, zoals de TeamOntmoetingsPlek (TOP) en kantoor- en overlegruimten.
2. In het **woongebouw** zijn alle appartementen en de gezamenlijke huiskamers opgenomen.
3. Het lagere **activiteitengebouw** met winkel De Parlevinker is aan de achterzijde van het terrein gesitueerd.

De gebouwen worden afgescheiden door glazen gangen, omdat vanuit het woongebouw en het activiteitengebouw gebruik wordt gemaakt van centrale faciliteiten in het ontvangst- en behandelgebouw.

Om het pand zijn twee tuinen aangelegd: Spel en Beweging aan de achterzijde en Dieren en Beleving aan de voorzijde van Muiderheim.

Duurzame materialen

Voor de bouw van het pand zijn duurzame en onderhoudsarme materialen gebruikt. Ook is er gelet op een zo gunstig mogelijk energiegebruik; in de verschillende gebouwen is overal led-verlichting toegepast en voor het verwarmen van het gebouw wordt niet alleen gebruikgemaakt van een zonneboiler, maar wordt ook de warmte van de buitenlucht gebruikt door middel van een zogenaamde luchtwarmtepomp. Tijdens de bouw moesten we ook rekening houden met de omgeving. De grond onder Muiderheim bevat veel veen, waardoor verzakkingen kunnen optreden. Om herbestratingen te voorkomen heeft de tuinarchitect grindplaten gebruikt. Die platen zijn toegankelijk voor rolstoelgebruik.

Samenwerking

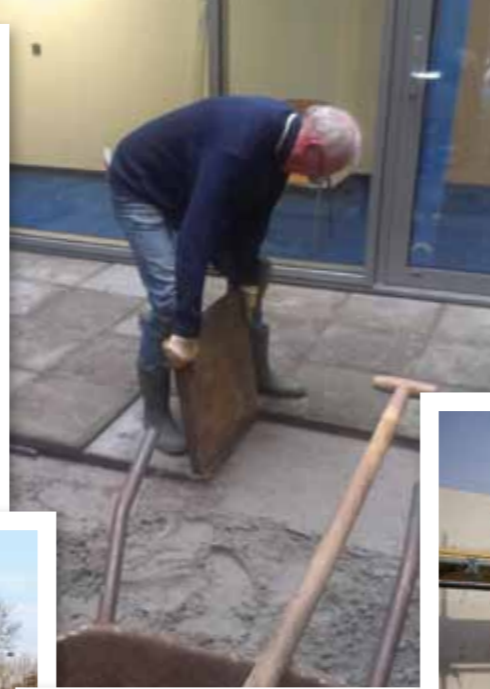
Voor en tijdens de bouw van Muiderheim was sprake van een goede samenwerking met alle betrokkenen, waaronder de gemeente Zwartewaterland, bouwpartner Bouwgroep Groothuis en Kooiker installaties.

Terugblikkend is het proces goed verlopen en staat er een mooi eindresultaat. Waarbij het belangrijkste is dat er in het pand door alle medewerkers kwalitatief goede zorg en begeleiding kan en mag worden gegeven.

We zijn eveneens niet beschaamd uitgekomen wat betreft de betrokkenheid van de Genemuidenaren; het aantal vrijwilligers dat zich inzet voor Muiderheim is boven verwachting groot. Ook die samenwerking is een groot goed!

Bewoners kunnen wonen en werken op één plaats

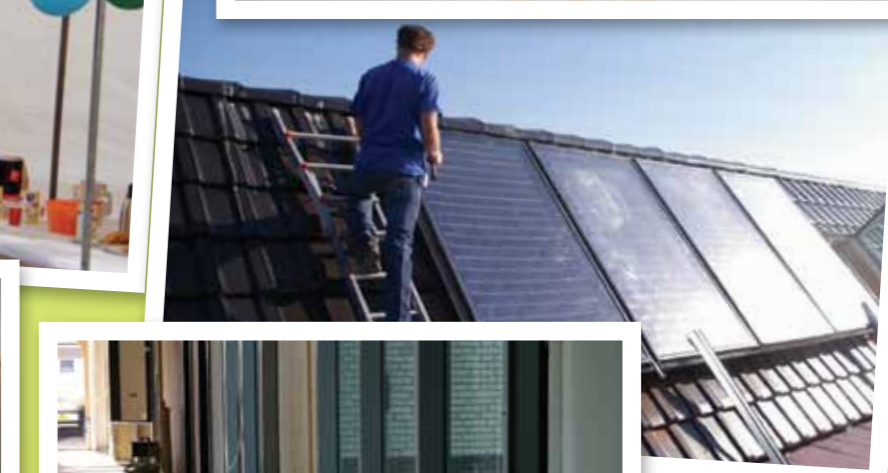

**"De eeuwige God
zij u een woning"**
Deuteronomium 33:27a

23 mei 2014, Ds. D. Heemskerk,
vicevoorzitter Raad van Toezicht
Adullam gehandicaptenzorg

...naar nieuw

Bouw van „uniek” project

tekst: Corine Boone

Projectleider Einbert van Rees van Groothuis Bouwgroep uit Genemuiden kijkt terug op een succesvol bouwproces van Muiderheim. „Van begin tot eind was sprake van een intense betrokkenheid.”

Voor Genemuidenaar Van Rees was de bouw van Muiderheim een thuiswedstrijd. Eén waar hij als projectleider positief op terugkijkt. In ruim negen maanden was de instelling een feit; eind december 2013 begon het heiwerk en in oktober 2014 werd het splinternieuwe pand opgeleverd.

Eerste heipaal

Met de eerste heipaal wordt de bouw van Muiderheim zichtbaar. Het proces start echter al eerder. Vanaf het moment dat Groothuis Bouwgroep als aanbesteder de bouwopdracht krijgt -in oktober 2013-, gaat Van Rees met het volledige bouwteam om tafel. „Met onder andere de coördinator instelling en de regiomanager, het procesbureau en de architect hebben we in gezamenlijke sessies het hele project als het ware opgetuigd. Alle partijen kregen zo een goed beeld van het bouwproces en het uiteindelijke resultaat.”

De voorbereidingen zijn volgens de Genemuidenaar het halve werk. „We stelden een planning op waarin alle processen op elkaar aansloten. Ook overlegden we vooraf over finesses; daardoor konden we veel besluitmomenten naar voren halen. Dat bespaart tijd tijdens de bouw. Door deze aanpak, de Leanwerkmethode, hebben we de doorlooptijd van het bouwproces van Muiderheim met twee maanden kunnen verkorten.”

Knelpunten

De bouw van een groot pand wekt nieuwsgierigheid, weet Van Rees. Alle betrokkenen zijn benieuwd naar het eindresultaat. Voor de coördinator instelling en de regiomanager lichtte de projectleider in het beginstadium al een tipje van de sluier op. Door middel van een digitaal Bouw Informatie Model (BIM) werd het einddoel inzichtelijk.

Van Rees ervaart in zijn werk de grote voordelen van het 3d-model. „Je kunt het hele pand virtueel bouwen. Het unieke is dat je alle onderdelen erin kunt tekenen, zoals muren, vloeren en kozijnen. Vóór de bouw kun je knelpunten dus al oplossen en daarmee problemen voorkomen.”

Voor het ontwerp van het pand is de architect verantwoordelijk. Desalniettemin heeft Van Rees tijdens de bouw kleine onderdelen van het project kunnen optimaliseren. Zo is er sprake van minder geluidsoverlast binnen het pand door een verbetering van de installatietechniek.

Enthousiast

Halverwege de bouw van Muiderheim zet Van Rees de bouwhekken open. Op de Dag van de Bouw, in mei 2014, nemen tientallen bewoners en familieleden een kijkje bij de zorginstelling in wording. De bezichtiging was een groot succes, herinnert Van Rees zich. „Die enorme betrokkenheid viel me tijdens het hele bouwproces op. Van bewoners tot bouwdirectie: iedereen leefde van begin tot eind mee. De intensiteit daarvan heb ik als redelijk uniek ervaren.”

Ook de goede sfeer in het bouwteam motiveerde Van Rees. Volgens de projectleider is het vlotte proces mede te danken aan de „voortreffelijke” samenwerking met alle partijen. „De lijnen waren kort en helder. Bijkomend voordeel was dat regiomanager Van Ommeren een bouwkundige achtergrond heeft; zijn grote enthousiasme gaf ons veel energie. Al met al maakte het de bouw van Muiderheim voor mij tot een fantastisch project.”

Iedereen leefde van begin tot eind mee

Sleutel in het toilet

tekst: Corine Boone

Hennie Rietman uit Genemuiden heeft een unieke baan binnen Muiderheim. Ze is zowel zorgassistent als huishoudelijk medewerker.

Vier overvolle boodschappenkarren staan klaar om uitgeladen te worden. Snel en secuur ordent Hennie alle producten in de keukenkastjes. Niet veel later is de keuken spik en span. Voor de Genemuidense is het een wekelijks terugkerende klus. Net als de overige huishoudelijke taken op Muiderheim. „Koken, wassen, schoonmaken; ik doe in principe alles wat een moeder thuis doet”, vat ze samen.

Hennie is vanaf het eerste uur verantwoordelijk voor de huishouding op Muiderheim. Daarvoor werkte ze in een gordijnenatelier in Genemuiden. De switch bevalt Hennie goed. Ze gooit het roer nog verder om als ze twee jaar geleden start met de opleiding helpende zorg en welzijn. Het resulteert vanaf januari in een parttime baan als zorgassistent op De Polle en De Pauwe. Op de woongroepen voelt Hennie zich als een vis in het water. „Het liefst zou ik fulltime de zorg ingaan”, lacht ze. „Het enige wat me tegenhoudt is dat ik dan opnieuw de schoolbanken in moet.”

Haar twee functies bezorgen Hennie een afwisselende vierdaagse werkweek. Elke dag start met zorgtaken. „Als assistent ondersteun ik de woonbegeleiders om de bewoners uit bed te halen en daarna help ik met douchen en aankleden. We zorgen dat de bewoners in de huiskamer zitten en gaan dan eten. Als ik rond half tien klaar ben, ga ik met de huishouding aan de slag. ’s Middags help ik weer met de verzorging en vanaf half vier ben ik met het avondeten bezig.”

Hennie geniet van het contact met de bewoners. Al maakt ze ook van alles met hen mee. Lachend: „Pas was ik m’n fiets-sleuteltje kwijt. Bleek dat een bewoner die door het toilet had gespoeld.”

Groep als groot gezin

tekst: Corine Boone

„We hebben je gemist”, kreeg woonbegeleider Henriët van de Weg uit Oosterwolde na haar zomervakantie van een bewoner te horen. Een moment met een gouden randje.

Ze heeft maar liefst drie groepen onder haar hoede als woonbegeleider: De Roef, De Rede en Het Ruim. Daarnaast is Henriët eerst verantwoordelijke begeleider (EVB’er) op de begane grond van drie bewoners.

Ze heeft een boeiende baan, vindt ze zelf. En één die haar op het lijf geschreven is - al kwam de woonbegeleider daar pas tijdens haar opleiding sociaal pedagogisch werk achter. „Ik wilde vroeger liever niet met gehandicapten omgaan”, glimlacht ze enigszins beschaamd. „Ik dacht dat ik het liefst met kinderen zou werken, maar tijdens een stage op een basisschool ontdekte ik juist het tegenovergestelde. Toen ik na mijn opleiding een baan bij Adullam kreeg, ervoer ik dat mijn hart in de gehandicaptenzorg ligt.”

De agenda van haar fulltime baan op Muiderheim laat weinig ruimte over. Henriëts werk op de woongroepen neemt de meeste uren in beslag. Daarnaast schrijft ze als EVB’er zorgplannen voor de drie bewoners. „Ik beschrijf onder andere welke begeleiding en zorg ze nodig hebben. Het gaat daarbij vooral om de doelen waar we de komende jaren aan werken.” Ondanks dat haar inspanningen soms pas op langere termijn vruchten afwerpen, merkt Henriët dat het gebruik van zorgplannen tot positieve resultaten leidt. „Als je door een passend begeleidingsplan een bewoner ziet opfleuren, bijvoorbeeld. Of als een persoon met agressief gedrag verandert in een ontspannen bewoner.”

Wat haar het meest aanspreekt in haar werk? „De zorg voor de bewoners”, weet Henriët direct. „Je vormt als het ware een groot gezin, dus een groeps sfeer creëren is heel belangrijk. En het is erg leuk om er met bewoners op uit te gaan, bijvoorbeeld een rondje wandelen of fietsen.”

Het groepsgevoel ervaart de woonbegeleider ook in het medewerkersteam van Muiderheim. „Het is een leuk, jong team. In dit beroep moet je als collega’s voor elkaar klaarstaan. Dat is superbelangrijk, want als het teamgevoel goed is, gaat het werk op de groep ook beter. Je hebt elkaar hard nodig.”

De 'huismeester' van Muiderheim

tekst: Corine Boone

Van het repareren van defecte tilliften tot het ontwerpen en bouwen van dierenverblijven: Gerrit Kampjes uit Grafhorst draait er zijn hand niet voor om. Hij geniet elke dag van zijn werk op Muiderheim als medewerker onderhoud en techniek.

De kobaltblauwe gereedschapstrolley staat geparkeerd in één van de vele gangen van het splinternieuwe pand. De 60-jarige Kampjes checkt één van de zojuist gerepareerde tilliften waar de bewoners gebruik van maken. Hij knikt goedkeurend. Niet veel later zaagt hij in de warme zomerzon met precisie blankhouten latten op maat voor een kippenren in wording. De Grafhorster veegt het zweet van zijn voorhoofd. „Toen ik hier begon met werken, dacht ik: hoe krijg ik m'n uren vol, maar nu heb ik elke dag tijd tekort.“

Wonder

Zijn werkzaamheden op Muiderheim zijn Kampjes op het lijf geschreven. Hij werkte ruim veertig jaar als leidinggevende in de metaalsector in Kampen. De financiële crisis resulteerde in zijn ontslag; op zijn 57e zit Kampjes werkloos thuis. De Grafhorster ziet de toekomst weinig hoopvol tegemoet. „Je rekent niet direct meer op een nieuwe baan. Wat dat betreft maakte ik me behoorlijk zorgen.“ Een bezoek van overbuurman en regiomanager van Adullam, Arjan van Ommeren, kentert de zaak. „Hij vroeg of ik mee wilde helpen met het coördineren van de noodvoorziening van Muiderheim. De units moesten worden ingericht, er moest verlichting komen, enzovoort. Het zou bijna een weektaak zijn.“ Kampjes spreekt er nog steeds met de nodige verbazing over. Hij ziet het als een wonder; vrijwel direct na zijn ontslag kan hij aan de slag op Muiderheim.

Nieuwe functie

Zo'n anderhalf jaar is Kampjes bezig met het binnenwerk van het oude Muiderheim. Daarna pakt hij het onderhoud van de tuin aan. De grote hoeveelheid werk resulteert erin dat er een nieuwe betaalde functie beschikbaar komt: die van medewerker onderhoud en techniek. Voor Kampjes biedt de vacature nieuwe perspectieven. Net voor de verhuizing van de instelling naar de Krommesteeg heeft hij weer een nieuwe baan. „Ik kon direct vol aan de bak“, lacht de Grafhorster. „Maar het meest verwonderde ik me erover dat ik weer een baan had. Dat vind ik nog elke dag bijzonder.“

Sokken in toilet

De verhuizing van Muiderheim vormt een hoogtepunt voor

Kampjes. En betekent een piek in de werkdruk. De verzakende units worden afgebroken en het gloednieuwe pand wordt gebruiksklaar gemaakt. Het levert de Grafhorster diverse nieuwe werkzaamheden op. Elke dag werkt hij aan de hand van een klussenlijst. Of het nu gaat om een kapotte afstandsbediening, of de vraag om een nieuwe boekenplank; zowel de bewoners als de medewerkers kunnen hun verzoeken intekenen. „De meest urgente klussen geef ik voorrang, zoals een tillift of rolstoel repareren. En als een bewoner een verzameling sokken in het toilet heeft gestopt, vis ik die er weer uit.“ De diversiteit aan klussen spreekt de harde werker aan. Zo haalt hij twee keer per week de benodigde boodschappen in huis, regelt hij de verbruiksartikelen, heeft hij contacten met leveranciers en stuurt hij vrijwilligers aan. Kampjes bewaakt als vanzelf de netheid in en rond Muiderheim. Als er vuilniszakken vóór de container gedeponeerd worden, verzoekt hij zijn collega's vriendelijk om het afval er voortaan in te gooien. „Dat wordt dan direct goed opgepakt“, waardeert Kampjes het team. „Ik word wel eens 'huismeester' genoemd“, glimlacht hij. „Met de zorg voor de cliënten bemoei ik me niet, maar ik ben er als ze me nodig hebben.“ „Gerrit, doe even m'n laarzen aan“, vragen ze dan.“

Waardering

Kampjes geniet van zijn werk. „Elke dag is bijzonder. De bewoners geven zoveel terug; het raakt me als ik hen dankbaar zie. Hier is ook werkdruk, maar het voelt totaal anders dan in mijn vorige werkring. De waardering die ik op Muiderheim krijg, doet me goed en geeft veel ontspanning.“ De meerwaarde van de instelling is volgens Kampjes aanwijsbaar. „We hebben een prachtig nieuw pand met alles wat we nodig hebben. Maar we kunnen onze cliënten vooral een vertrouwde omgeving bieden. En we delen in het team dezelfde principes. Als ik buiten ben en ik hoor jongens een psalm zingen, vind ik dat heel bijzonder.“ <

„Ik kom elke dag tijd tekort voor alle klussen“

Lift als handige hulp

tekst: Corine Boone

Op de website van TR-Care prijkt een foto van Muiderheim. Het bedrijf uit Ede feliciteert de instelling met de nieuwbouw. Vertegenwoordiger Arnaud Dekker legt uit waarom.

Wat voor bedrijf is TR-Care?

„TR-Care is 25 jaar actief in de gezondheidszorg. We zijn gespecialiseerd in het inrichten van sanitaire ruimtes en het leveren van tilhulpmiddelen.“

Waar ligt de kracht van het bedrijf?

„De route van fabriek naar klant is kort. Dat levert snelheid, flexibiliteit en een concurrerend prijsniveau als voordelen op. Wat we bij TR-Care zeker zo belangrijk vinden, is dat we ons onderscheiden in zaken die niet direct zichtbaar zijn, maar vaak wel bepalend zijn voor de tevredenheid van de klant. Ons belangrijkste handelsmerk is dat we de klant willen ontzorgen.“

Waarom is Muiderheim klant?

„Wij zijn betrokken bij de nieuwbouw omdat er een aantal voorzieningen moesten komen die het uitvoerende zorgteam lichamelijk ontlasten. Denk hierbij aan hulpmiddelen met betrekking tot tillen en transfers, om cliënten te baden en te douchen, bijvoorbeeld.“

Welke producten hebt u geleverd en waarom?

„De belangrijkste onderdelen van ons programma worden door Muiderheim gebruikt. Dat zijn plafondtilliften en hulpmiddelen voor baden en douchen, maar ook kleinere hulpmiddelen als tilbanden. Daarnaast hebben we de inrichting rond de zorgbedden geleverd.“

Wat is het meest unieke product dat Muiderheim gebruikt?

„Het plafondtilliftsysteem, want dat is tenslotte maatwerk.“

Hoe wordt de samenwerking ervaren?

„Als heel prettig. We zijn blij met Muiderheim als klant. Er wordt wederzijds met elkaar meegedacht en er is ruimte voor eigen inbreng. Als vertegenwoordiger bedank ik het team voor het vertrouwen in TR-Care. Wij hopen de goede samenwerking voort te zetten.“ <

„Als ik word ingeschakeld, is het niet voor niks”

Spil in het stagebeleid

tekst: Corine Boone

Ze brengt stagiairs en Muiderheim samen. En geniet ervan als die elkaar positief beïnvloeden. Praktijkopleider Annie van Werven is de spil in het stagebeleid van Muiderheim.

Haar bureau ziet er pico bello uit. Het tekent Annie van Werven uit Grafhorst; ze heeft orde en netheid hoog in het vaandel staan. De voordelige eigenschap komt goed van pas in haar werk, zeker vanwege de veelzijdigheid van haar takenpakket. Als praktijkopleider is Van Werven de verbindende schakel tussen stagiairs, werkbegeleiders en onderwijsinstellingen. Ze organiseert, coördineert en bewaakt zowel het opleidingstraject van Adullam en onderwijsinstellingen als het leertraject van stagiairs. Daarnaast schept ze ook de randvoorwaarden voor studenten en de werkbegeleiders die hun stage begeleiden.

Drukke periode

Deze maand start een drukke fase voor Van Werven. De stageperiode voor de eerste groep studenten is aangebroken. In februari start de tweede lichter.

Voor Van Werven begonnen de voorbereidingen voor de eerste groep al medio februari. „Met de regiomanager bepaal ik het aantal stagiairs voor Muiderheim. Gemiddeld gaat het om vijftien studenten per jaar. Aan de hand van dat aantal spreek ik met onder andere het Hoornbeek College in Kampen en Hogeschool Vaa in Zwolle af hoeveel studenten er komen van welke opleiding. Het overgrote deel volgt de opleiding sociaal agogisch werk, daarnaast komen er onder andere studenten

van mbo-3/4, de hbo-v en de sph-opleiding.” Vervolgens bespreekt Van Werven met de coördinator instelling wie er als werkbegeleider van de stagiairs wordt aangesteld. „Ik ben bij de kennismakingsgesprekken, maar heb daarna zelf geen direct contact meer met de studenten. Ik stuur de werkbegeleiders aan; zij krijgen een opleiding om de stagiairs zo goed mogelijk te begeleiden en te coachen.”

Knelpunt

Tijdens de stageperiode staat Van Werven stand-by voor de werkbegeleiders. „Vaak verlopen stages goed. Dat is voor alle partijen fijn. Het is belangrijk dat een student zich ontwikkelt. Als de stagiair wel vastloopt, roept de begeleider mijn hulp in. Dan is het ook zaak om alles op alles te zetten, want als ik word ingeschakeld is het niet voor niks.” Een knelpunt voor stagiairs is vaak het hanteren van een goede planning. Ook kan de persoonlijke ontwikkeling stagneren. In dat geval wordt de stagiair door middel van gesprekken met zowel de werkbegeleider, de onderwijsinstelling als Van Werven extra begeleid. „Tijdens een stage komt er veel op studenten af. Eén van hen vroeg zich eens af: „Het is dus van belang hoe ik in mijn vel zit, want dat heeft invloed op mijn werk?” Ja, natuurlijk! Soms is zelfreflectie al voldoende om de stage een nieuwe stimulans te geven.”

Nieuwe collega

Van Werven wordt blij van positieve stagiairs. „Het mooie van mijn werk is dat ik een wezenlijke bijdrage kan leveren aan de ontwikkeling van studenten. Ik geniet ervan als belemmeringen opgelost kunnen worden, als er een nieuw perspectief ontstaat. Als een stagiair de stage leerzaam en gezellig vond, is die voor mij ook geslaagd.” De studenten zijn potentiële beroepskandidaten. Zo spreekt

Maurice: „Ik heb hier mijn vriendin ontmoet”

Met de komst van stagiair Maurice Vaandering (18) uit IJsselmuiden beleefde Muiderheim een primeur. Maurice startte er in november 2014 als één van de eerste stagiairs van de opleiding verpleegkunde van het Hoornbeek College in Kampen. Voor die tijd waren stagiairs van de opleiding sociaal agogisch werk in de meerderheid.

Waar liep je stage?

„Van eind november vorig jaar tot begin mei dit jaar liep ik stage op woongroep De Polle. Daarna vroegen ze of ik als vakantiekracht aan wilde blijven. Die periode is net afgesloten.”

Hoe heb je de stageperiode ervaren?

„Als een superleuke tijd! Ik wist absoluut niet wat ik kon verwachten en maakte me vooraf ook wel een beetje zorgen, maar het was zo leuk dat de periode voorbij vloog. Het fijne was dat ik overal bij werd betrokken. Ik mocht veel zelf doen, maar kon altijd op mijn werkbegeleider Dineke en collega's terugvallen. De laatste week draaide ik de groep alleen. Dat voelde goed.”

Ik heb geleerd hoe ik zo goed mogelijk met de bewoners kan communiceren; waar grenzen liggen en hoe je gedrag om kan buigen. En ik ontkwam er niet aan om de keuken na de maaltijden te ordenen.

Natuurlijk vergat ik ook wel eens iets. Dat ik bijvoorbeeld zelf moest smeren tussen de tenen van een bewoner. Of ik had de rapportage van één van de bewoners niet helemaal goed doorgenomen. Daar heb ik van geleerd.

De periode rondom de verhuizing naar het nieuwe pand was best onrustig, maar het is allemaal goed verlopen. En ik mocht mijn steentje bijdragen aan het gebeuren.

Ik heb op Muiderheim zelfs mijn vriendin Willeke ontmoet. Buiten werktijd is ze nog leuker, dus dat zit helemaal goed.”

Wat zijn je toekomstplannen?

„Het derde jaar van mijn opleiding is net begonnen. Ik heb nog geen duidelijk beeld over een baan. Ik heb nog een stage in een verpleeghuis voor de boeg en ik hoop dat ik nog mag stagelopen in een ziekenhuis. Wie weet kan ik na mijn opleiding op Muiderheim terecht als er een vacature is. De kans is groot dat ik dan solliciteer.” <

Van Werven hen ook aan. „Ik zie een stagiair als toekomstige professional. Wij kunnen de kennis, houding en vaardigheden van deze doelgroep doorgeven. „Zou je hem of haar als collega willen hebben?” vraag ik vaak aan de werkbegeleider. Als dat niet zo is, hebben we wat te doen.” Ook heeft Muiderheim als instelling baat bij de inzet van stagiairs. Ze brengen nieuwe kennis en inzichten mee en dankzij hun inzet kan de aandacht voor cliënten geïntensiveerd worden. Positieve stages resulteren daarom niet zelden in een benoeming.

Charme

Voor Van Werven zijn de vele finesses van haar werk gesneden koek. De veelzijdigheid geeft haar werk charme. De praktijkopleider ziet de drukke stageperiodes met vertrouwen tegemoet. Ze werkt ook nog twee dagen per week op de woongroepen in haar functie als seniorbegeleider. „Ook daar geniet ik van”, lacht Van Werven. „Zo blij ik op de hoogte van wat er in de groepen leeft. En soms zie ik stagiairs dan ook bezig in hun werk. Dat kan een extra voordeel zijn.” <

Diny Stam: „Muiderheim is een gewilde stageplek”

Als beroepspraktijkvorming-coördinator op het Hoornbeek College in Kampen is Diny Stam uit Kampen stagecontactpersoon voor de opleiding sociaal agogisch werk.

„Ik draag zorg voor de juiste stageplaats voor elke student. Een hele uitdaging, want het is de bedoeling dat de stagiair zich ontwikkelt tot een goede beroepsopvoeder.”

Muiderheim is een gewilde stageplek voor onze studenten. Door de verschillende doelgroepen kunnen ze er veel leren. Hun ervaring is dat er sprake is van openheid en dat er altijd naar oplossingen wordt gezocht, ook als een stage niet soepel verloopt. Op Muiderheim wordt met hart, hoofd en handen gewerkt.

Ook waarderen de stagiairs de merk- en voelbare liefde van het team voor de gehandicapte medemens. Ze ervaren het als een meerwaarde dat Muiderheim een instelling is met identiteitsgebonden zorg; identiteit en kwaliteit gaan hand in hand. De praktijk is dat veel stagiairs openstaan voor een baan op de instelling.

De samenwerking met Muiderheim ervaar ik als positief. Ik heb veel contact met praktijkopleider Annie van Werven. We hebben oog voor elkaars belangen en wisselen kennis uit. Zo geeft Annie gastlessen op school, bijvoorbeeld over gedragsstoornissen en het schrijven van goede begeleidingsplannen. Ik hoop dat we deze samenwerking kunnen voortzetten. Want: Waar liefde woont, gebiedt de Heere Zijn zegen.” <

tekst: Corine Boone

Het Veer

Klaasje Kramer schilt een grote pan aardappels voor het avondeten. Daarna fietst ze een halfuur op de hometrainer. **Gerrit Beens** wandelt graag een eindje op de gang. En hij snijdt fruit in kleine stukjes; lekker voor bij het eten. Na de maaltijd verzamelt **Lijsje Huls** de kopjes en het bestek; ze rijdt de trolley naar de keuken en zet alles netjes in de afwasmachine. Als ze klaar is, speelt ze een deuntje op haar mondharmonica. Voor **Teunis-Luut Romkes** staat de was op het programma. Hij stopt het wasgoed in de mand en zet die in de lift. <

Klaasje

Teunis-Luut

Gerrit

Lijsje

Ridders schillen geen aardappels

tekst: Corine Boone

Henk-en-Henk. De twee Henken. Of: de jongens van De Vaart. Hoe ze ook aangesproken worden, iedereen weet wie ze zijn. Aangenaam: Henk Frens (12) en Henk Romkes (16).

Muiderheim herbergt allerlei pluimage. Sinds kort verblijft er zelfs een ridder op het terrein. Ridder Henk Romkes, welteverstaan. Zijn eigenhandig geknutselde helm staat ietwat scheef, maar oogt imposant. Het vizier schermt zijn olijke blik af. De Urker zwaait met een van huishoudfolie vervaardigd zwaard. Het blinkt vervaarlijk. Henk Romkes doet niets liever dan knutselen. Dat doet hij in zijn persoonlijke, afgeschermd hoekje van de groep. Zijn ridderkostuum is naar eigen ontwerp; Henk bladert stapels tijdschriften door, op zoek naar plaatjes van dappere ridders met stoere zwaarden. Wat hij ziet, maakt hij na.

Precies tien

Groepsgeenoot Henk Frens lacht erom. Voor hem geen polonaise aan zijn lijf. Heel onhandig, zo'n ridderkostuum; dan staat de kraag van zijn poloshirt niet deftig omhoog. De Nunspeter houdt zich bezig met serieuze zaken. Hij heeft aardappeldienst; elke dag schilt de blonde Henk aardappels voor het avondeten. Precies tien. En laat dat nu ook nog zijn leukste klusje zijn op De Vaart. „Heel soms snijd ik in mijn vinger”, verklaart hij, „Maar dan krijg ik een pleister.”

De jongste bewoner van Muiderheim houdt van lekker eten. „Om kwart voor vijf vraag ik aan de juf welke groente we gaan eten. Daar ben ik altijd benieuwd naar. Ik lust alles. Maar op mijn verjaardag eten we patat.” Hij checkt de aardappelbak.

Tussen de schillen wachten nog zes piepers op hun beurt. Eén voor één verliezen ze hun jasje.

Applaus

De hele week wonen Henk en Henk op Muiderheim. Om het weekend zijn ze thuis, bij hun ouders. De naamgenoten hebben het goed naar hun zin bij de verschillende begeleiders.

Een zonnestraal priemt door het dikke

wolkendek; het maakt De Vaart plotseling licht. Henk Romkes kiest het ruime sop. De ridder rent uitgelaten over de betegelde buitenplaats. Zijn papieren harnas deint mee. Henk Frens is afgeleid. Hij parkeert zijn schilmes tussen de laatste piepers in de aardappelbak. Uit een grote witte kast pakt hij een boek. „De voet van Jan”, heet het. Op woensdag- en vrijdagmiddag leest hij eruit voor aan bewoners van De Polle. „Als ik klaar ben, klappen ze voor me”, glundert de Nunspeter. „En ik heb al zestien bladzijden gelezen!” ontdekt hij opgetogen.

Brandalarm

Ridder Romkes stort zich op een andere hobby: waterballonnen vullen. En, het leukste: ze laten knappen. De één na de andere kleurige ballon legt het loodje. De Urker schatert het uit. Hij houdt van avontuur. Al zijn de begeleiders daar niet altijd even blij mee. Zo drukte hij laatst het brandalarm in en kwam de brandweer voor niks naar Muiderheim gesnel. De 16-jarige bewoner maalt er niet om. Zijn fantasie is eindeloos. „Ik werk bij de post”, verklaart hij opgewekt. Als de jongens op maandagmorgen in de buurt folders bezorgen, trekt hij een oude posttas aan. De folders verdwijnen in een heuse posttas. „Als ik een postbode tegenkom, zeg ik: „Ha, collega!” Dan krijg ik soms elastieken. Of ik mag een brief bezorgen.”

Koffiebonen

De jonge bewoners van Muiderheim vervelen zich niet. Met de begeleiders voeren ze allerlei opdrachten uit. Henk Romkes is de 'koffiekampioen'; elke ochtend maalt hij een voorraadje koffiebonen. Dankzij hem genieten de begeleiders dagelijks van een vers bakje troost.

Als het mooi weer is, fietsen de jongens een rondje en op maandagmiddag is het zwemtijd. Op dinsdag helpen ze met het bakken van iets lekkers. Vrijdags eten ze een lekkere plak cake. De jongens doen veel samen. Behalve het avondeten voorbereiden, dat doet Henk Frens alleen. Want echte ridders? Die schillen geen aardappels. <

Henk Frens

Henk Romkes

Hart voor Muiderheim

tekst: Corine Boone

Op Muiderheim is altijd genoeg te doen. Dankzij vrijwilligers maken vele handen licht werk.

Frankje Slingerland, Genemuiden

„Ik kom als zorgvrijwilliger elke woensdagavond voor Lucette van de Zande naar Muiderheim. Om zeven uur zet ik haar met behulp van een tillift in bad. Daar doet ze een aantal motorische oefeningen. Intussen leg ik haar tandenborstel en de kleren voor de volgende dag klaar. Ook zet ik het bed op de juiste stand. Daarna controleer ik of Lucette haar oefeningen goed doet, want soms smokkelt ze ermee. Vervolgens was ik haar haren. Rond negen uur ligt Lucette op bed; de douchebeurt neemt zo'n twee uur in beslag. Het is fysiek best zwaar, maar ik vind het ontzettend leuk om dit werk te doen. Het voordeel is dat ik mijn volledige aandacht aan Lucette kan geven. Ik ken haar nu zo'n drie maanden en ze is altijd blij als ik kom. Pas sloeg ze haar armen om me heen toen ze in bed lag. „Ik ben zo blij dat je er bent en dat je alleen voor mij komt“, zei ze. Dat doet me echt goed. Ik ben blij dat ik me heb aangemeld als vrijwilliger; het is heel fijn om iets concreets voor een ander te doen.“

Jan van de Belt, Vriezenveen

„Ik doe drie dagen allerlei vrijwilligerswerk. 's Morgens help ik Gerrit Kampjes met klussen, daarna ga ik met cliënten folderen, zwemmen, wandelen, dieren verzorgen en help ze op de dagbesteding met bijvoorbeeld figuurzagen en het slopen van wasmachines. Het mooiste is om de cliënten tevreden te zien. Als zij genieten, doe ik het ook. En ik heb veel respect voor de wijze waarop de medewerkers met hen omgaan en hoe ze Gods Woord dichtbij brengen. Dat is de meerwaarde van Muiderheim. Ik help sinds februari op de instelling, omdat ik arbeidsongeschikt ben geraakt vanwege de ziekte van Leber; een erfelijke oogandoening. Hiervoor werkte ik zo'n dertig jaar in de bouw als timmerman en leermeester. Daar ligt mijn hart nog. Maar ik ga niet bij de pakken neerzitten; als ik zie waar sommige bewoners mee kampen, ben ik nog heel blij met wat ik kan doen. En wat ik niet kan, doet een ander. Ik kende het oude Muiderheim niet, maar vind het nieuwe pand erg mooi. En de locatie aan de Krommesteeg is echt prachtig.“

Harm de Boer, Staphorst

„Elke maandagmorgen breng ik mijn zoon Erik op Muiderheim. Ik sorteer zijn kleding in de kast en breng hem naar zijn groep. Vanaf tien uur vraag ik aan Gerrit Kampjes waarmee ik hem kan helpen. Ik plak bijvoorbeeld leuke skelterbanden en help met het onderhoud van de tuin. Laatst heb ik de plastic spatborden van de duofiets vervangen door zelfgemaakte aluminium borden. Er is genoeg werk, dus ik blijf de hele maandag. Dat doe ik sinds januari, toen Erik op Muiderheim kwam. Eerder werkte ik 43 jaar in de bouw. Het mooiste van het werk is de waardering die je krijgt. Die zit niet altijd in woorden, maar vaak in een lach, beweging of uitdrukking. Ook ben ik bewogen als ik zie hoe de kinderen genieten van het zwemmen. Het is erg fijn dat Muiderheim in een behoefte voorziet. De reformatorische identiteit is de meerwaarde. Er worden psalmversjes aangeleerd en Bijbelverhalen verteld. Dat ik hier kan en mag werken, ervaar ik als een zegen.“

Co Mateboer, Genemuiden

„Zo'n twee jaar geleden meldde ik me aan voor vrijwilligerswerk. In die periode assisteerde ik Gerrit Kampjes wel drie of vier dagen per week met allerlei klussen. In de units was altijd veel te doen. Toen Gerrit beroepskracht werd, stopte dat werk voor mij. Tegenwoordig kom ik op Muiderheim wanneer ik nodig ben, of zelf een idee heb. Ik doe mooie klussen die goed bij me passen. Laatst heb ik bijvoorbeeld een gezellig hoekje voor een bewoner gemaakt; een mooie wand met vrolijk behang en een kolf met lampjes. Ik geniet erg van het creatieve bezig zijn. Ik maak kunstwerken, fotoseries en heb voor bewoners kastjes gemaakt voor hun cd-speler. Ze mochten zelf bepalen hoe het kastje eruit ging zien. Eén keer in de vier maanden ben ik verantwoordelijk voor de weeksluiting. Het is boeiend om te zien hoe de bewoners op Bijbelgedeelten reageren. De gevolgen van de zondeval zijn hier zo duidelijk voelbaar. Toch leren de bewoners mij een les: als je niet wordt als een kind... Wij willen God zo graag iets in handen geven, maar Hij doet Zijn eigen werk. Dat de bewoners op Muiderheim mogen zijn, betekent dat God hen op het oog heeft; het is Zijn uitverkiezing. Dat kun je niet kleinkrijgen.“

Hilly van der Vlist, Genemuiden

„Elke vrijdagmiddag wandel ik een uur met Teunis-Luut Romkes. Hij vindt dat altijd weer geweldig. Teunis-Luut geeft de route aan; we lopen vaak door de Vogelbuurt en via De Meente weer terug. Of we gaan bij de haven naar boten kijken. Dat herkent hij van zijn woonplaats Urk. Schippers herkennen ons inmiddels al. Onderweg zing ik weleens psalmversjes voor hem. Ik doe dit vrijwilligerswerk al zo'n drie jaar, dus heb een band met Teunis-Luut opgebouwd. Ik geniet ervan als hij geniet. Na het wandelen ga ik strijken. Daarna drinken we koffie met de dames. Ik help op Muiderheim, omdat ik graag iets voor een ander doe. En zo'n hele middag is ook nog eens ontzettend gezellig.“

Antje Verhoek, Genemuiden

„Vanaf het begin help ik elke maandagmiddag op Muiderheim als strijkvrijwilliger. Na de nieuwbouw is er veel meer werk bijgekomen; we verwerken nu zo'n acht wasmanden vol. We redden het meestal om op maandag alle was van het weekend te strijken en op te vouwen. Daarna wordt alles op naam gesorteerd. Dat is soms een puzzel, want niet overal staan namen in. Ook neem ik wel eens verstelwerk mee naar huis. Ik ben net met pensioen, maar vind het fijn dat ik concreet iets kan betekenen voor de bewoners. Om drie uur drinken we koffie. Het is erg gezellig met elkaar. Soms mis ik het oude Muiderheim; dat was knusser dan de nieuwbouw. Maar ik werk met evenveel plezier.“

Wil(t) jij/u ook **vrijwilliger worden** bij Muiderheim? Van een regelmatig bezoekje tot samen creatief bezig zijn, zwemmen, koken/bakken of boodschappen doen; u kunt op allerlei manieren veel betekenen voor bewoners. Daarnaast zijn zorg-, klus-, tuin-, schoonmaak-, was-, strijk-, en kookvrijwilligers van harte welkom.

Aanmelden?

Bel: 088-2385555, of mail: muiderheim@adullamzorg.nl.

tekst: Corine Boone

De Kaai

Gerwin Mol houdt van slopen. Vakkundig demonteert hij een wasmachine. Bijkomend voordeel: het oude ijzer levert geld op. **Rudy Noordstra** kijkt vanaf een veilige afstand toe. Hij is trots op zijn gefiguurzaagde vis van hout. **Kees de Bruin** en **Arne Timmerman** doen een wedstrijdje 'matten stickeren'; voor een tapijtfabriek maken ze vloerbedekkingsstaaltjes. Arne stapelt de matjes „tot aan het plafond“. **Jan Strijkert** is graag in de tuin. Hij haalt er onkruid uit. Jan houdt van een grapje; hij laat zich rondrijden in een grote, groene kruiwagen. <

Trots op tomaatrode bank

tekst: Corine Boone

Hennieke van Dalfsen (14) uit Genemuiden heeft de allermooiste woonkamer van Muiderheim, vindt ze zelf. Pronkstukken zijn een knalgele stoel en een vrolijke „tomaatjesrode bank“.

Hennieke is vaak vrolijk. Maar soms heeft ze haar dag niet. Dan verstopt ze haar gezicht achter haar handen en moppert ze op haar moeder. Heel eventjes maar. Want Hennieke houdt van grapjes en geheimpjes. Dan drijft de boze bui weer over en is de lucht geklaard. Hennieke is Hennieke. Een pubermeisje met het syndroom van Down en de autistische stoornis PDD-NOS.

Broodje gezond

Hennieke woont sinds januari op Muiderheim. Overdag gaat ze naar de Obadjaschool in Zwolle. Lezen en rekenen vindt de veertienjarige nog moeilijk, maar luieren is er zeker niet bij op school. Ze helpt met eten koken, was opvouwen, de vaatwasser in- en uitpakken en nog veel meer handige dingen. Hennieke gaat graag naar school, maar op Muiderheim heeft ze het zeker zo goed naar haar zin. Ze heeft er tijd voor haar hobby's. En dat zijn er best veel, vindt ze. „Muziek luisteren en foto's kijken. En boodschappen doen met de juf vind ik heel leuk.“ Lekker eten vindt Hennieke ook belangrijk. „Pas zijn we naar Mac Donalds geweest. En we eten op Muiderheim meestal lekkere dingen. Een broodje gezond, bijvoorbeeld. En een soepje en pizza.“

Gods leiding

Hennieke heeft één zus en twee broers: Bernedien, Gijsbert en Siemen. Moeder Corinda en vader Henk missen Hennieke

thuis; ze is hun jongste dochter én hun zorgenkind. Vanaf haar vierde jaar gaat Hennieke naar het kinderdagcentrum van Horstheim, de Staphorster voorziening van Adullam. Ook logeert ze in dezelfde plaats één keer per maand in logeerkamer De Lindenhof. Als Hennieke zeven jaar is, mag ze naar de meervoudig gehandicapte groep op de Obadjaschool. Een zorgconsulent van Adullam tipt de familie Van Dalfsen over de nieuwbouwplannen van Muiderheim. Die bieden Hennieke de mogelijkheid om dichtbij haar familie te wonen. Voor Corinda komt de bouw als een grote verrassing. Ook ziet ze er Gods leiding in. „Je kunt het van twee kanten bekijken. Dat Hennieke een keer uit huis zou gaan, stond vast. Alleen dachten wij dat dat rond haar achttiende jaar zou gebeuren en niet nu ze nog zo jong is. Maar alles heeft een bestemde tijd, dat zien we ook hierin.“

Zaterdagmorgen

Hennieke is al goed gewend op Muiderheim. Als ze over vier jaar van school komt, mag ze naar het dagactiviteitencentrum van de instelling. De enthousiaste puber is blij met haar woonkamer. „Papa heeft mijn kamer betaald en ik heb zelf de spulletjes uitgekozen.“ Wat er zoal staat? „Een gele stoel en een mooie rode bank. En een tafel en een boekenkastje.“ In haar kamer is Hennieke de baas. En reken maar dat alles er pico bello uitziet. „Ik ruim alles op, mijn boeken en cd's staan heel netjes.“ Eigenlijk mag Hennieke vrijdagavond naar haar vader en moeder. Maar dat wil ze niet. „Dan wil ik niet thuiszijn. Er is dan een gezellige avond op Muiderheim. We krijgen cola en chips en mogen opblijven. Als mama zegt: „Zal ik je vrijdagavond ophalen?“ Dan zeg ik: Nee. Zaterdagmorgen pas.“ <

„Mijn boeken en cd's staan netjes in de kast“

Jan

Rudy

Kees

Gerwin

Arne

Zorg voor kostbare zielen

tekst: Corine Boone

Als predikant van de hersteld hervormde gemeente van Genemuiden verleent dominee A. de Groot pastorale zorg op Muiderheim. „En de bewoners horen er helemaal bij.“

De spitse groene toren van de hervormde kerk domineert het silhouet van Genemuiden. Sinds januari vorig jaar bedient dominee De Groot er wekelijks Gods Woord.

Belijdenis

De predikant bezoekt met regelmaat de bewoners van Muiderheim. De pastorale zorg voor hen kent geen grote verschillen ten opzichte van de herderlijke zorg die hij voor de overige gemeenteleden draagt. „Ik probeer de bewoners te bezoeken als er verdrietige omstandigheden zijn, bijvoorbeeld door ziekte, maar ook als één van hen jarig is. Soms vraagt iemand om een pastoraal bezoek en als het nodig is, kom ik bij sommigen wat vaker.“

Zoveel mogelijk facetten van het reguliere gemeentelven worden doorgezet naar Muiderheim. Zo geeft dominee De Groot in de wintermaanden catechisatie aan een aantal bewoners. Om de week krijgen ze les van de predikant, zoveel als mogelijk in aangepaste vorm.

Soms wordt hem gevraagd of het mogelijk is om belijdeniscatechisatie te volgen. Dat gaat in overleg met de ouders en de leiding van Muiderheim. „Tot nu heeft één bewoner uit onze gemeente belijdeniscathechese gevolgd. Als het voor iemand onmogelijk is om naar de catechisatie te komen, zoeken we naar een oplossing.“

Verantwoordelijkheid

Het is de hersteld hervormde predikant een genoegen om met de bewoners van Muiderheim om te gaan. Hij onderkent de waarde van de pastorale zorg op de instelling. „De bewoners horen er helemaal bij. Hun ziel is net zo kostbaar als die van ons. De Heere kan en wil niet alleen de prediking en de catechese gebruiken tot zaligheid, maar ook de pastorale gesprekken. Wij moeten onze verantwoordelijkheid hierin dragen vanuit het besef dat de Heere met Zijn Woord doet wat Hem

behaagt. Ik moet vaak denken aan wat de Heere Jezus in Markus 10 vers 14 Zelf zegt: „Laat de kinderkes tot Mij komen en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods.“

Grote verschillen

De Genemuidense predikant verleent ruim anderhalf jaar pastorale zorg op Muiderheim. De meeste bewoners herkennen hem. „Sommigen kunnen mij vertellen waarvoor ik kom. Ze weten dat ik uit de Bijbel lees en met hen bid. Als ik voor een specifieke bewoner kom, reageren anderen soms echt teleurgesteld.“

In de gesprekken houdt de predikant het niveau van de bewoners in het oog. „De verschillen zijn groot, daar houd ik rekening mee. Het mooie van de bezoeken is elke keer weer dat ik op een eenvoudige manier mag vertellen wie de Heere Jezus voor een zondaar wil zijn.“

Dat gebeurt ook in de kerkdiensten die door verschillende bewoners worden bezocht. „Soms hoor je dat iemand reageert op de preek. Niemand stoort zich daaraan. Aan die reacties merk je juist dat de bewoners de preek volgen.“

Respect en begrip

De wederzijdse betrokkenheid tussen de hersteld hervormde gemeente van Genemuiden en Muiderheim ervaart dominee De Groot als goed. Die is volgens hem gebaseerd op wederzijds respect en begrip. „Ik heb bewondering voor de medewerkers die de anders begaafden verzorgen en opvangen. Na de ouders hebben zij in de eerste plaats de verantwoordelijke taak om de bewoners uit de Bijbel te vertellen en ze ook, als het goed is door Gods genade, het enige nodige voor te houden en te leven.“

„Soms reageert een bewoner op de preek“

tekst: Corine Boone

De Sloep

Eigenlijk is **Martruida de Boer** een beetje bang voor dieren. Toch doet ze haar best om de geiten in de dierenweide stukjes brood te voeren.

Marsel Klomp tuurt in de kippenren; ligt er een ei?! Als de kippen driftig kakelen, gaat Marsel er snel vandoor. Naar Trip, zijn dwerghamster. En het orgel; uit zijn hoofd speelt hij psalm 81. Intussen laat **Aart-Jan de Jong** konijn Snuffie uit; zijn lievelingsdier. Snuffie kruipt snuffelend op Aart-Jans rug. Na het voeren gaat Aart-Jan naar De Sloep. En duikt hij in een dik, „veel te spannend“ boek. <

Hechte relatie centraal

tekst: Ingrid Bruggink

Op Muiderheim staan de cliënten centraal. Medewerkers bouwen aan een onvoorwaardelijke begeleidingsrelatie met hen. Hulpmiddel is het orthopedagogisch model ASBM (Adullam Schutse Begeleidingsmodel).

Op Muiderheim wonen kwetsbare cliënten met een verstandelijke beperking. Zij hebben behoefte aan veiligheid, geborgenheid, waardering en een goed contact met anderen. Ze willen invloed en grip hebben op hun zelfzorg en leefomstandigheden, maar tegelijk ook ruimte ervaren voor eigen initiatief en beleving. Vanuit liefde, zorg en een hoge betrokkenheid mogen we binnen Muiderheim veel voor de cliënten betekenen.

Bewustwording

Het orthopedagogisch model ASBM helpt begeleiders om de bewustwording van de behoeftes van de cliënten te versterken. Als we ons bewust zijn van de behoeftes, kunnen we daarbij aansluiten; de randvoorwaarden in de zorg en de begeleiding passend inrichten en samen werken aan herstel van het gewone leven (Ter Horst, 1978) van de cliënten.

Scholing

Hoe we dat doen? De kern van ASBM is dat begeleiders een onvoorwaardelijke ondersteuningsrelatie met cliënten en elkaar aangaan, ook in complexe of stressvolle situaties. Daarnaast wordt er samen gewerkt aan een betekenisvolle daginvulling. De begeleiders van Muiderheim zullen dit najaar geschoold worden. Door middel van trainingen krijgen ze handvatten om in de praktijk daadwerkelijk aan de slag te gaan met ASBM.

ASBM is in opdracht van de Raad van Bestuur van Adullam en gehandicaptenzorgorganisatie De Schutse ontwikkeld. Het begeleidingsmodel is een afgeleide van het binnen zorgorganisatie ASVZ ontwikkelde orthopedagogisch model Triple-C.

Een preek na de koffie

tekst: Corine Boone

Om de week op donderdagavond is het vaste prik voor bewoner Marsel Klomp: hij gaat op de koffie bij gastgezin Last. Voor moeder Mieke een genietmoment.

Genemuidenaren Adri en Mieke Last kennen de 34-jarige Marsel langer dan vandaag. De ouders van de bewoner wonen bij hen in de buurt. Marsel komt af en toe op de koffie bij de familie Last. Mieke geniet van zijn bezoeken. Ze komt hem ook tegen op haar voormalige werk op de Staphorster Adullam-instelling Schoonsterheim. Als Mieke ruim elf jaar geleden stopt met haar baan, in verband met de geboorte van oudste dochter Lidia, kiest ze ervoor om haar gezin bij Muiderheim aan te melden voor vrijwilligerswerk.

Vanzelfsprekend

Het besluit om gastgezin te worden is een vanzelfsprekendheid voor Mieke. „De gehandicaptenzorg heeft mijn hart. Ik had na mijn ontslag meer tijd en wist dat ik als gastgezin veel zou kunnen betekenen; ik weet vanuit mijn werkervaring dat bewoners er ontzettend van genieten.“ Bewoner Lijsje komt ruim acht jaar op bezoek bij de familie Last. Door fysieke klachten van de bewoner komt er uiteindelijk een einde aan dat ritme. Mieke meldt haar gezin in januari van dit jaar opnieuw aan. Ze krijgen Marsel toegewezen. Mieke is blij met de tweewekelijkse bezoeken van de bewoner. Om zeven uur staat hij startklaar. Marsels entree bij de familie Last is inmiddels tot een traditie verworden. Met een brul laat hij de net éénjarige Roelinde schrikken. Het wordt hem niet in dank afgenomen door het andere kroost: Lidia, Corné, Hanna en Eline. Marsel maalt er niet om. De terugkerende reprimande van Mieke lacht hij weg. De bewoner van Muiderheim installeert zich stevast op zijn vaste plekje op de bank. Dat heeft hij zichzelf toegeëigend. Mocht één van de kinderen Last dat vergeten zijn, sommeert Marsel deze er met een „Móéve!“ vanaf. Het plekje naast hem houdt hij bezet. Dat is alleen voor Mieke.

Cake bakken

Luieren is er niet bij in huize Last. Marsel komt graag in de benen als de jongste kinderen naar bed worden gebracht. „Dat vindt hij erg leuk“, weet Mieke. „Hij zingt trouw het gebedje mee, dat is een mooi moment.“ Daarna is het koffietijd. Onder supervisie van de vrouw des huizes zorgt Marsel zelf voor een bakje troost. Tot een wandeling kan Mieke hem nog niet bewegen. Liever duikt hij in een boek met platen van kerken. En dan het hoogtepunt van de avond: Marsel luistert een half uur naar een preek van een cassettebandje. Dat bandje legt hij al vóór het koffiedrinken klaar. Na een glaasje fris komt om negen uur een eind aan het festijn. Mieke brengt hem met de auto terug naar Muiderheim. „Die twee uur vliegen voorbij. We houden voorlopig nog even het vaste vertrouwde ritme aan, maar op termijn kunnen we de bezoeken vast uitbreiden. Dan kan Marsel bijvoorbeeld komen eten. Of een cake bakken, zoals hij pas zelf al voorstelde.“

Marsel met Roelinde

Verstoppen

Zowel Marsel als de familie Last zien uit naar de bezoeken. Miekés werkervaring is een pré. Ze weet hoe ze Marsel de nodige structuur kan bieden en een veilige omgeving voor hem kan creëren. Ook voor haar gezin ziet Mieke voordelen. „Onze kinderen leren als vanzelf hoe ze met een gehandicapt persoon om kunnen gaan. En dat het belangrijk en goed is om iets voor een ander te betekenen. Wij hadden als voorsprong dat we Marsel al kenden. De kinderen hoefden wat dat betreft niet aan hem te wennen. Het is grappig om te zien en te horen hoe ze mij soms imiteren als ze met Marsel omgaan. En hij neemt hen zelf soms beet. Dan verstoppt hij bijvoorbeeld een boek of een map van één van hen. „Ssst...“ fluistert hij dan tegen de anderen.“ De hoofdpersoon zelf is de koning te rijk met zijn uitje. Toen Mieke laatst onverwacht geen auto ter beschikking had, werd hij door een medewerker van Muiderheim gebracht. „Hij heeft er altijd erg veel zin in. Toen ik hem één van de laatste keren ophaalde, stak hij onderweg allebei zijn duimen omhoog. „Yes! Gastgezin!“ zei hij. Daar doe je het toch voor? En ik geniet er net zo van als hij.“

Marsel steekt onderweg zijn duimen omhoog: „Yes!“

tekst: Corine Boone

Hennieke Van Dalfsen en **Leendert-Jan van der Veen** wonen op Muiderheim, maar gaan elke dag met de taxi naar de Obadjaschool in Zwolle. Na schooltijd spelen ze graag samen. Ze doen verstoppertje en tikkertje, of racen op de skelter.

Tineke Visscher woont op De Pauwe. Zij blijft overdag wat dichterbij huis; dan werkt ze onder andere op een basisschool en een VV-kantoor in Genemuiden.

Laura Balkenende woont ook op de Pauwe. Elke dag gaat ze naar Staphorst; daar werkt ze op dagactiviteitencentrum Druivenstein. Ze helpt graag in de keuken, daar bakt ze cakes en appeltaarten. In haar vrije tijd speelt Laura klarinet en brengt ze kerkbodes rond. En... ze lapt haar eigen kamerraam. <

Beroepsblik op bewoners

tekst: Corine Boone

Deborah Cabal
Fysiotherapeut

„Ik werk als kinderoefentherapeut bij een fysiotherapiepraktijk en mijn specialisme ligt in het aanleren van gezond beweeggedrag. Eind 2014 werd vanuit Muiderheim gevraagd of ik cliënten wilde helpen hun houdings- en bewegingspatroon te verbeteren. Ik geef motorische therapie, adviezen over houding en beweging en ik denk mee over het gebruik van hulpmiddelen als rolstoelen, voetensteunen, enzovoort. De uitdaging van het werken op Muiderheim is dat elke cliënt weer anders is en ik niet alleen kijk naar wat iemand fysiek nodig heeft, maar ook hóé ik dat aanbied. Er zijn vaak belemmerende fysieke of mentale factoren, maar als iets goed gaat of verbetert, geeft dat een extra goed gevoel. Het is geweldig om met deze doelgroep te werken.“ <

„Ik ben bijna dertig jaar logopedist en heb een eigen praktijk in Staphorst. Na de start van Muiderheim werd mij gevraagd of ik logopedische zorg aan de cliënten zou kunnen leveren. Dat wil ik graag, omdat het mijn doel is om hen te helpen om zich op communicatief gebied zo optimaal mogelijk te ontwikkelen. Als logopedist stel ik diagnoses wat betreft communicatieproblemen. Ik stel profielen op en maak begeleidingsplannen. Daarnaast train ik de groepsleiding in het toepassen van ondersteunende communicatiemiddelen. Het is voor mij een uitdaging om eraan bij te dragen dat een cliënt zijn of haar boodschappen zo optimaal mogelijk aan een ander kan duidelijk maken en die van een ander begrijpt.“ <

Caroline Nouwels
Logopedist

Dagmar Douma
Arts voor Verstandelijk Gehandicapten

„Sinds eind 2011 ben ik op Muiderheim aan het werk als Arts voor Verstandelijk Gehandicapten (AVG). Ik word ingeschakeld als er medische problemen optreden die met de verstandelijke beperking van een cliënt samenhangen, of wanneer de beperking de behandeling van een medisch probleem problematisch maakt. Het gaat dan bijvoorbeeld om cliënten met epilepsie, psychische problemen, of zintuigstoornissen. Daarnaast doe ik periodiek onderzoek bij syndromen waarvan bekend is dat daar vaker bepaalde medische problemen mee samenhangen. Ik vind het contact met mensen met een verstandelijke beperking erg leuk en vind het een uitdaging om uit te zoeken hoe we medische problemen kunnen oplossen.“ <

„Sinds 2013 ben ik werkzaam op Muiderheim. Bij de binnenkomst van een nieuwe cliënt neem ik het dossier door. In overleg met de eerst verantwoordelijke begeleider probeer ik een beeld te vormen van de cliënt: wat is belangrijk voor de begeleiding en waar willen we samen aan gaan werken? We zoeken naar de beste invulling om een fijne woonplek en een zinvolle dagbesteding te realiseren, waarin we zoveel mogelijk aansluiten bij de cliënt. Na de verhuizing zitten we in een periode van wennen en hechten. Ik hoop dat er een vertrouwensband mag ontstaan, waarin iedereen zich gehoord, gezien en begrepen voelt. En dat we daarin, naar psalm 133, elkaar ook als broeders (en zusters) van hetzelfde huis mogen ontmoeten, in christelijke bewogenheid.“ <

Lydia van den Noort
Orthopedagoog

Wilma van der Ham
Orthopedagoog

„Sinds de verhuizing naar het 'nieuwe Muiderheim' ben ik als orthopedagoog betrokken bij de instelling. Ik draag mijn taken binnenkort over aan een nieuwe orthopedagoog. Het belangrijkste en leukste in mijn werk vind ik de zorg voor de cliënten. Ik denk mee met begeleiders over wat een cliënt met zijn of haar gedrag wil vertellen en waar ze behoefte aan hebben. De vraag is: hoe kunnen we hen begrijpen? Hoe kunnen we vervolgens met hen in contact komen, zodat zij zich gehoord, gerespecteerd en geliefd voelen? Het is belangrijk dat begeleiders en cliënten elkaar goed leren kennen en een vertrouwde, onvoorwaardelijke relatie opbouwen. Pas binnen een vertrouwde relatie zullen kleine stappen gezet kunnen worden naar een hoger ontwikkelingsdoel.“ <

Laura

Hennieke

Tineke

Leendert-Jan

Werk met waarde

tekst: Corine Boone

Ze zwaait de scepter over dagactiviteitencentrum De Werf. Als coördinator dagbesteding streeft Nienke Koekoek uit Rouveen naar een zinvolle daginvulling voor de deelnemers.

Ze viert bijna een jubileum; volgende maand is Nienke tien jaar in dienst bij stichting Adullam. Een periode waarin de gedreven medewerkster van Adullam diverse functies bekleedt. Ze start in 2005 bij logeershuis De Lindenhof in Staphorst; eerst als oproepkracht, daarna als woonbegeleider. Als er een vacature voor senior woonbegeleider op Muiderheim vrijkomt, verzet Nienke haar bakens naar Genemuiden. Sinds november 2014 is ze coördinator dagbesteding.

Nienke's baan is evenzo veelzijdig als uitdagend. „Ik ben verantwoordelijk voor de teams van dagbesteding, huishouding en de zorgassistenten en stuur de medewerkers aan. Ook maak ik hun roosters. Als meewerkend teamleider werk ik één à twee dagen op De Vaart, ik leid vergaderingen, coach medewerkers en ben vanaf deze maand verantwoordelijk voor winkel De Parlevinker“, somt ze op. Als coördinator dagbesteding heeft Nienke de supervisie over de keur aan activiteiten op de groepen. Ze pleit voor een zo zinvol mogelijke dagbesteding van de deelnemers. „We stellen ons bij elk persoon de vraag welke activiteit het beste bij hem of haar past en waarom. Arbeidsmatig werk past bijvoorbeeld goed bij veel deelnemers; ze besteden hun dag dan zo nuttig mogelijk.“

De verhuizing naar de nieuwbouw bood nieuwe kansen en mogelijkheden voor De Werf. „We hebben twee keer zoveel ruimte als in de units en er zijn zowel meer deelnemers als meer teamleden bijgekomen. We hebben groepen nu iets meer kunnen indelen op basis van interesse voor activiteiten. Dat is een groot voordeel!“

Als coördinator geniet Nienke van de deelnemers op De Werf. Het leren kennen van hen kost tijd, realiseert ze zich. Toch pakt een goed zorgplan en een passende dagbesteding vaak verrassend goed uit. „Een bewoner kreeg tot voor kort veel vrijheidsbeperkende maatregelen als hij met de bus naar school werd gebracht. Ik wilde ernaar toewerken dat hij zich zodanig veilig en rustig zou voelen dat hij vrij kon bewegen onderweg. En dat lukte. De bewoner was helemaal trots. Dat was geweldig mooi om mee te maken.“

Winkel De Parlevinker

tekst: Nienke Koekoek en Arianne Westerlaken

Op dagactiviteitencentrum De Werf op Muiderheim wordt van alles gemaakt; van taarten en cakes tot cadeautjes en woonaccessoires. Vanaf september zijn veel zelfgemaakte producten te koop in de splinternieuwe winkel van stichting Adullam: De Parlevinker. Tegelijk met de opening van het nieuwe pand van Muiderheim wordt ook deze winkel geopend.

In De Parlevinker zijn de volgende producten te koop:

- Woonaccessoires
- Decoratieartikelen
- Cadeauartikelen
- Wenskaarten
- Taarten en cakes op bestelling

Door wie?

Circa zestig procent van de producten in De Parlevinker wordt gemaakt door de deelnemers van De Werf. Dit dagactiviteitencentrum biedt professionele ondersteuning aan mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Werken is voor deze deelnemers een middel om zich te kunnen ontwikkelen en hun eigenwaarde te vergroten. Het runnen van de winkel zal hier een belangrijke bijdrage aan leveren. Vrijwilligers zullen de deelnemers ondersteunen.

Voor wie?

De Parlevinker is een eigentijdse winkel die als doel heeft om een ontmoetingsplek te zijn voor mensen met en zonder een beperking. Voor de klant heeft een bezoek aan de winkel waarde, omdat het een uniek winkeladres is waar de klant koning is. Voor de mensen van De Werf is het runnen van De Parlevinker waardevol, omdat ze -ondanks hun beperking- middenin de maatschappij staan en een zinvolle dagbesteding hebben. <

De Parlevinker kunt u vinden in dagactiviteitencentrum De Werf. De openingstijden zijn op woensdag-, donderdag- en vrijdagmorgen van 10.00 uur tot 12.30 uur. In de toekomst zullen deze tijden uitgebreid worden.

Een parlevinker was een ondernemer die vanaf zijn boot goederen -meestal levensmiddelen- verkoopt. In 2008 stopte de laatste parlevinker van Nederland.

Sponsors

We bedanken alle sponsors hartelijk voor hun bijdrage in de afgelopen maanden. Mede dankzij hun steun is het mogelijk geworden om zowel de tuin als het dakterras van Muiderheim in te richten.

In de voortuin is een dieren- en belevingstuin gerealiseerd; een dierenweide voor de kippen, konijnen en geiten. In de achtertuin is een spel- en bewegingstuin te vinden; hier staan diverse speeltoestellen die zowel door jongere als oudere, mobiele en immobiele cliënten gebruikt kunnen worden. In deze omgeving zijn ook belevingspanelen met materialen en geluiden opgenomen en cliënten kunnen er onder andere spelen met de watertafel.

Op de eerste verdieping van het pand is een ruim dakterras aangelegd, speciaal voor bewoners met een ernstige meer-voudige beperking en de oudere bewoners. Op het terras worden nog zitgedeelten en een belevingstuin gerealiseerd.

Hartelijk dank voor uw steun! <

Alice Compagner-Jansen
Lid sponsorwerkgroep

Bedankt!

Bos Transport en Verhuizingen	Quickly bestsellers b.v.
Boekhoudbureau De Lange	Gemar Natuurbouw
Cronolin Paint B.V.	Firma. M. Geleijnse en zn.
Slagerij H. van den Weg	Bouwbedrijf Jansen. V.O.F.
Autobedrijf B. van den Belt .B.V.	Handelsond. Dick van Dieren
De Leidsche Waag B.V.	J. Bisschop Installatie
Samskip van Dieren Multi	Beens Compounds B.V.
Hans Visscher Visspecialiteiten	Groothuis Bouwgroep
Kresta B.V.	Talentools B.V.
V.O.F. Alex Boer Transport	Slagerij Bevendam
De Marcellihoeve	Cotap B.V.
H. Bisschop EO	Kooiker Installatie B.V.
Pollard Jachtbouw B.V.	MTS H. en H. van der Weerd
Bulldozerverhuur Jan Bijker	Carpet
Doornebal Interieurs	

Maak kennis met onze kunde!
Kijk op onze site www.prestige.nl

sign & display print & promo

Nijverheidstraat 29 T (038) 385 35 65 E info@prestige.nl
8281 JD Genemuiden F (038) 385 35 60 I www.prestige.nl

- Print & drukwerk
- Communicatie & creatie
- Auto & gevelbelettering
- Textieldruk & gifts
- Productpresentaties
- **XXL** printing
zowel op plaat als
flexibele materialen